

Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Legnicy

PROGRAM NAUCZANIA ZAWODU KRAWIEC

Nr programu 753105/BSIS3/2019

SYMBOL CYFROWY ZAWODU 753105

KWALIFIKACJA WYODRĘBNIONA W ZAWODZIE:
MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie
wrobów odzieżowych

Program nauczania w zakresie przepisów prawa obejmuje w szczególności:

- 1) dostosowanie do efektów kształcenia, kryteriów weryfikacji oraz warunków realizacji kształcenia w zawodzie, określonych w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 991);
- 2) wskazanie liczby godzin na realizację obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego zgodnie z ramowym planem nauczania (Dz. U. z 2019 r. poz. 639) oraz z uwzględnieniem minimalnej liczby godzin określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego.

Spis treści

PODSTAWY PRAWNE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego 3

Podstawa programowa kształcenia w zawodzie 5

PLAN NAUCZANIA W ZAKRESIE KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO 17

PROGRAM NAUCZANIA ZAWODU 18

KSZTAŁCENIE ZAWODOWE TEORETYCZNE 22

Materialoznawstwo odzieżowe 22

Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży 28

Techniki wytwarzania odzieży 38

Język obcy w branży odzieżowej..... 45

KSZTAŁCENIE ZAWODOWE PRAKTYCZNE..... 50

Wykonywanie wyrobów odzieżowych 50

Usługi krawieckie 58

PROJEKT EWALUACJI PROGRAMU NAUCZANIA ZAWODU..... 65

ZALECANA LITERATURA DO ZAWODU 85

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ
z dnia 16 maja 2019 r.

**w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego
oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego**

Na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 996, z późn. zm.2)) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się podstawy programowe kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego przyporządkowanych do branży:

- 1) audiowizualnej (AUD), które stanowią załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) budowlanej (BUD), które stanowią załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) ceramiczno-szklarskiej (CES), które stanowią załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) chemicznej (CHM), które stanowią załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 5) drzewno-meblarskiej (DRM), które stanowią załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 6) ekonomiczno-administracyjnej (EKA), które stanowią załącznik nr 6 do rozporządzenia;
- 7) elektroenergetycznej (ELE), które stanowią załącznik nr 7 do rozporządzenia;
- 8) elektroniczno-mechatronicznej (ELM), które stanowią załącznik nr 8 do rozporządzenia;
- 9) fryzjersko-kosmetycznej (FRK), które stanowią załącznik nr 9 do rozporządzenia;
- 10) górniczo-wiertniczej (GIW), które stanowią załącznik nr 10 do rozporządzenia;
- 11) handlowej (HAN), które stanowią załącznik nr 11 do rozporządzenia;
- 12) hotelarsko-gastronomiczno-turystycznej (HGT), które stanowią załącznik nr 12 do rozporządzenia;
- 13) leśnej (LES), które stanowią załącznik nr 13 do rozporządzenia;
- 14) mechanicznej (MEC), które stanowią załącznik nr 14 do rozporządzenia;
- 15) mechaniki precyzyjnej (MEP), które stanowią załącznik nr 15 do rozporządzenia;
- 16) metalurgicznej (MTL), które stanowią załącznik nr 16 do rozporządzenia;
- 17) motoryzacyjnej (MOT), które stanowią załącznik nr 17 do rozporządzenia;
- 18) ochrony i bezpieczeństwa osób i mienia (BPO), które stanowią załącznik nr 18 do rozporządzenia;
- 19) ogrodniczej (OGR), które stanowią załącznik nr 19 do rozporządzenia;
- 20) opieki zdrowotnej (MED), które stanowią załącznik nr 20 do rozporządzenia;
- 21) poligraficznej (PGF), które stanowią załącznik nr 21 do rozporządzenia;
- 22) pomocy społecznej (SPO), które stanowią załącznik nr 22 do rozporządzenia;
- 23) przemysłu mody (MOD), które stanowią załącznik nr 23 do rozporządzenia;**
- 24) rolno-hodowlanej (ROL), które stanowią załącznik nr 24 do rozporządzenia;
- 25) rybackiej (RYB), które stanowią załącznik nr 25 do rozporządzenia;
- 26) spedycyjno-logistycznej (SPL), które stanowią załącznik nr 26 do rozporządzenia;
- 27) spożywczej (SPC), które stanowią załącznik nr 27 do rozporządzenia;
- 28) teleinformatycznej (INF), które stanowią załącznik nr 28 do rozporządzenia;
- 29) transportu drogowego (TDR), które stanowią załącznik nr 29 do rozporządzenia;
- 30) transportu kolejowego (TKO), które stanowią załącznik nr 30 do rozporządzenia;
- 31) transportu lotniczego (TLO), które stanowią załącznik nr 31 do rozporządzenia;
- 32) transportu wodnego (TWO), które stanowią załącznik nr 32 do rozporządzenia.

2. Określa się dodatkowe umiejętności zawodowe w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego, które stanowią załącznik nr 33 do rozporządzenia.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się począwszy od:

1) roku szkolnego 2019/2020 w:

- a) klasie I branżowej szkoły I stopnia, która rozpoczyna się z dniem 1 września 2019 r. lub z dniem 1 lutego 2020 r.,
- b) semestrze I szkoły policealnej,
- c) klasie I dotychczasowego czteroletniego technikum,
- d) klasie I pięcioletniego technikum,

2) roku szkolnego 2020/2021 w semestrze I branżowej szkoły II stopnia
– a w latach następnych również w kolejnych klasach lub semestrach tych szkół.

§ 3. Uczniowie, którzy rozpoczną kształcenie w roku szkolnym 2019/2020 w klasie I dotychczasowego czteroletniego technikum albo w klasie I branżowej szkoły I stopnia w oddziale dla uczniów będących absolwentami dotychczasowego gimnazjum, realizują również efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów w zakresie podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej (PDG), określone w części II załącznika do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 31 marca 2017 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia w zawodach (Dz. U. poz. 860 oraz z 2018 r. poz. 744).

§ 4. Minimalną liczbę godzin kształcenia zawodowego określona, w odniesieniu do poszczególnych zawodów szkolnictwa branżowego, w podstawach programowych, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1–32, w przypadku:

- 1) szkół ponadpodstawowych, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a, b i d oraz pkt 2 – należy dostosować do wymiaru godzin określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, zachowując, z wyjątkiem szkoły policealnej kształcącej w formie stacjonarnej lub zaocznej, tę minimalną liczbę godzin kształcenia zawodowego;
- 2) klas dotychczasowego czteroletniego technikum, o którym mowa w § 2 pkt 1 lit. c, prowadzonych w pięcioletnim technikum:
 - a) klasy I czteroletniego technikum w roku szkolnym 2019/2020,
 - b) klasy II czteroletniego technikum w roku szkolnym 2020/2021,
 - c) klasy III czteroletniego technikum w roku szkolnym 2021/2022,
 - d) klasy IV czteroletniego technikum w roku szkolnym 2022/2023

– należy dostosować do wymiaru godzin określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2018 r. poz. 1457, 1560, 1669 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 730 i 761), zachowując tę minimalną liczbę godzin kształcenia zawodowego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2019 r.

KRAWIEC 753105

KWALIFIKACJA WYODRĘBNIONA W ZAWODZIE

MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych

CELE KSZTAŁCENIA

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie krawiec powinien być przygotowany do wykonywania zadań zawodowych w zakresie kwalifikacji MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych:

- 1) projektowania wyrobów odzieżowych;
- 2) konstruowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- 3) modelowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- 4) dobierania materiałów i dodatków do wyrobów odzieżowych;
- 5) obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- 6) wykonywania wyrobów odzieżowych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I KRYTERIA WERYFIKACJI TYCH EFEKTÓW

Do wykonywania zadań zawodowych w zakresie kwalifikacji MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych niezbędne jest osiągnięcie niżej wymienionych efektów kształcenia:

MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych	
MOD.03.1. Bezpieczeństwo i higiena pracy	
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
Uczeń:	Uczeń:
1) rozróżnia pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią	1) posługuje się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska 2) wymienia przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska 3) określa warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy 4) określa działania zapobiegające wyrządzeniu szkód w środowisku 5) opisuje wymagania dotyczące ergonomii pracy 6) rozróżnia środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania
2) rozróżnia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska	1) wymienia instytucje i służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska 2) wymienia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska
3) rozróżnia prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1) wymienia prawa i obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy 2) wymienia prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy 3) omawia konsekwencje nieprzestrzegania obowiązków pracownika i pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy
4) określa zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka występujące w środowisku pracy oraz sposoby zapobiegania im	1) wymienia czynniki szkodliwe w środowisku pracy 2) opisuje źródła i rodzaje zagrożeń występujących w środowisku pracy 3) opisuje wymagania ograniczające wpływ czynników szkodliwych i uciążliwych na organizm człowieka 4) opisuje sposoby zapobiegania zagrożeniom życia i zdrowia w miejscu pracy 5) wyjaśnia pojęcia: wypadek przy pracy, choroba zawodowa

	6) wymienia objawy typowych chorób zawodowych
5) stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych	1) opisuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywania zadań zawodowych 2) dobiera środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac
6) przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska	1) opisuje bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy 2) identyfikuje znaki informacyjne dotyczące ochrony przeciwpożarowej 3) wskazuje zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych 4) opisuje zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej 5) opisuje zasady ochrony przeciwpożarowej 6) wyjaśnia zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz w zakresie ochrony powietrza 7) wyjaśnia zasady recyklingu zużytych materiałów pomocniczych
7) organizuje stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii oraz przepisami prawa dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska	1) stosuje zasady organizacji stanowisk pracy związanych z użytkowaniem urządzeń 2) opisuje wymagania ergonomiczne dla stanowiska pracy 3) określa działania zapobiegające powstawaniu pożaru lub innego zagrożenia na stanowisku pracy 4) korzysta z instrukcji obsługi urządzeń technicznych podczas wykonywania zadań zawodowych
8) udziela pierwszej pomocy w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego	1) opisuje podstawowe symptomy wskazujące na stany nagłego zagrożenia zdrowotnego 2) ocenia sytuację poszkodowanego na podstawie analizy objawów obserwowanych u poszkodowanego 3) zabezpiecza siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku 4) układa poszkodowanego w pozycji bezpiecznej 5) powiadamia odpowiednie służby 6) prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w urazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. krwotok, zmiążdżenie, amputacja, złamanie, oparzenie 7) prezentuje udzielanie pierwszej pomocy w nieurazowych stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego, np. omdlenie, zawał, udar 8) wykonuje resuscytację krążeniowo-oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji
MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa	
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
Uczeń:	Uczeń:
1) charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych	1) opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bielizniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce 2) rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien
2) charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych	1) wymienia surowce i wyroby włókiennicze 2) posługuje się metodami identyfikacji włókien 3) identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu,

	<p>rysunków przekrojów i właściwości</p> <p>4) określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien</p> <p>5) określa właściwości technologiczne włókien</p> <p>6) określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych</p> <p>7) wskazuje zastosowanie włókien</p> <p>8) rozróżnia tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe</p> <p>9) rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie</p> <p>10) wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie</p> <p>11) rozróżnia wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie</p>
3) wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych	<p>1) określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych</p> <p>2) rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych</p> <p>3) opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych</p> <p>4) określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych</p> <p>5) wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych</p> <p>6) określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych</p> <p>7) stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych</p>
4) opracowuje kompozycje kolorystyczne	<p>1) rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne</p> <p>2) klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne)</p> <p>3) opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych</p> <p>4) dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych</p> <p>5) dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody</p> <p>6) rozpoznaje barwy złamane i zgaszone</p> <p>7) rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne</p> <p>8) proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych</p> <p>9) stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych</p> <p>10) stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych</p>
5) charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich	<p>1) określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich</p> <p>2) rozpoznaje znaki i symbole krawieckie</p> <p>3) dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych</p> <p>4) stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich</p> <p>5) zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich</p>
6) stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych	<p>1) rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego</p> <p>2) stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce</p> <p>3) stosuje maszyny i urządzenia w krojowni</p>

	<p>4) stosuje maszyny i urządzenia podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w szwalni</p> <p>5) stosuje maszyny i urządzenia stosowane w procesie obróbki parowo-ciepłej</p> <p>6) określa mechanizmy w maszynach szwalniczych</p> <p>7) stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych</p>
7) określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych	<p>1) rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego</p> <p>2) dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego</p> <p>3) dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu</p>
8) posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności	<p>1) wymienia cele normalizacji krajowej</p> <p>2) wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy</p> <p>3) rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej</p> <p>4) korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności</p>
MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych	
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
Uczeń:	Uczeń:
1) wykonuje podstawowe projekty plastyczne wyrobów odzieżowych	<p>1) analizuje aktualne trendy w modzie</p> <p>2) korzysta z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach</p> <p>3) odczytuje projekty plastyczne wyrobów odzieżowych</p> <p>4) wskazuje znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych</p> <p>5) rozróżnia typy sylwetki i podstawowe typy urody</p> <p>6) dobiera materiały odzieżowe do wyrobów odzieżowych na podstawie projektów</p> <p>7) dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych</p> <p>8) dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu sylwetki</p> <p>9) sporządza podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego</p>
2) określa materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i materiały zdobnicze	<p>1) dobiera metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych</p> <p>2) stosuje materiały odzieżowe, takie jak: wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne i podszewkowe w zależności od przeznaczenia</p> <p>3) rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej</p> <p>4) określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, takie jak: tkanina sukienkowa, płaszczowa i podszewka, na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej</p> <p>5) dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie, takie jak: nici i guziki na podstawie opisów, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej</p> <p>6) stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych</p> <p>7) stosuje nowatorskie metody zdobienia elementów</p>

	wyrobów odzieżowych
3) wykonuje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych	<ol style="list-style-type: none"> 1) rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych 2) odczytuje informacje zawarte na rysunkach żurnalowych i modelowych w dokumentacji wyrobów odzieżowych 3) odczytuje elementy rysunków żurnalowych, takie jak: fałda, marszczenie i długość wyrobu 4) odczytuje rysunki modelowe, takie jak: cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie i zapięcia 5) sporządza rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych na podstawie opisu modelu
4) wykonuje pomiary krawieckie	<ol style="list-style-type: none"> 1) stosuje znaki i symbole krawieckie podczas wykonania pomiarów krawieckich 2) określa zasady wykonania pomiarów krawieckich 3) posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich 4) posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych 5) wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych 6) wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych
5) wykonuje konstrukcje spódnicy, bluzki i spodni	<ol style="list-style-type: none"> 1) posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych 2) oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu 3) oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy 4) wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych, takich jak: spódnice, spodnie i bluzki 5) wykonuje formy wyrobu odzieżowego 6) wykonuje konstrukcję form odzieżowych dla figur z wadami postawy
6) wykonuje modelowanie form wyrobu odzieżowego	<ol style="list-style-type: none"> 1) wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego 2) wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, zakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni typu „dżinsy” i sukni typu „princessa”, kimono i raglan 3) wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, takie jak: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnice rozkloszowane i spodnie typu „dżinsy”
7) wykonuje szablony wyrobów odzieżowych	<ol style="list-style-type: none"> 1) wskazuje różnicę między formą a szablonem odzieżowym 2) rozpoznaje szablony wyrobów odzieżowych 3) określa zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego 4) opisuje szablony wyrobów odzieżowych
8) wykonuje rysunki techniczne wyrobów odzieżowych	<ol style="list-style-type: none"> 1) rozpoznaje symbole odzieżowe stosowane w rysunku technicznym odzieżowym 2) odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu

	<p>odzieżowego</p> <p>3) stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych</p> <p>4) stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych</p>
9) wykonuje układy szablonów wyrobów odzieżowych	<p>1) rozróżnia rodzaje układów szablonów</p> <p>2) dobiera układy szablonów w zależności od rodzaju materiału</p> <p>3) sporządza układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych</p>
10) charakteryzuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	<p>1) opisuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych</p> <p>2) dobiera metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych</p> <p>3) stosuje metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych</p>
MOD.03.4. Wykonywanie wyrobów odzieżowych	
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
Uczeń:	Uczeń:
1) posługuje się dokumentacją wyrobów odzieżowych	<p>1) odczytuje rysunek modelowy</p> <p>2) posługuje się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego</p> <p>3) odczytuje rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego</p> <p>4) określa typy i metody produkcji na podstawie dokumentacji wyrobu odzieżowego</p> <p>5) opisuje systemy organizacji produkcji</p> <p>6) wykonuje operacje technologiczne zgodnie z dokumentacją wyrobu odzieżowego</p>
2) ocenia zapotrzebowanie na materiały odzieżowe i dodatki krawieckie do wykonania wyrobów odzieżowych	<p>1) oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich podczas wykonywania wyrobów odzieżowych</p> <p>2) określa zapotrzebowanie na dodatki krawieckie</p> <p>3) oblicza zapotrzebowanie na materiały odzieżowe do wykonania określonej liczby wyrobów odzieżowych</p> <p>4) oblicza ilość materiałów odzieżowych i liczbę dodatków krawieckich potrzebnych do wykonania przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych</p>
3) dokonuje rozkroju materiałów odzieżowych	<p>1) określa sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych</p> <p>2) dobiera sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych</p> <p>3) dobiera urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych</p> <p>4) przygotowuje układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych na materiale</p> <p>5) rozkroi materiał odzieżowy korzystając z szablonu</p> <p>6) sortuje odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od wielkości odpadu i składu surowcowego</p>
4) obsługuje maszyny i urządzenia szwalnicze	<p>1) wymienia maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych</p> <p>2) dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania wyrobów odzieżowych</p> <p>3) ustawia parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu odzieżowego</p> <p>4) dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych</p> <p>5) rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn</p>

	<p>i urządzeń szwalniczych stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych</p> <p>6) wskazuje sposoby usunięcia przyczyn nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych</p> <p>7) posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń szwalniczych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych</p>
5) stosuje ściegi ręczne i maszynowe podczas wykonywania wyrobów odzieżowych	<p>1) rozróżnia ściegi ręczne i maszynowe</p> <p>2) dobiera ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych</p> <p>3) określa zastosowanie ściegów ręcznych i maszynowych</p> <p>4) określa zastosowanie ściegów podczas wykonywania wyrobów odzieżowych</p> <p>5) dobiera rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici</p> <p>6) dobiera ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych</p>
6) łączy elementy wyrobów odzieżowych	<p>1) wskazuje sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych</p> <p>2) dobiera narzędzia i przybory krawieckie do łączenia elementów wyrobów odzieżowych</p> <p>3) dobiera techniki łączenia elementów wyrobów włókienniczych w zależności od rodzaju materiału, takie jak: połączenia nitkowe i beznitkowe</p> <p>4) łączy elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych ściegów i szwów</p> <p>5) łączy elementy wyrobu odzieżowego na podstawie rysunków instruktażowych</p>
7) charakteryzuje procesy obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych	<p>1) klasyfikuje maszyny i urządzenia do termicznej obróbki odzieży</p> <p>2) dobiera procesy obróbki parowo-ciepłej do materiałów i wyrobów odzieżowych</p> <p>3) wykonuje czynności związane z procesem obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych</p> <p>4) dobiera parametry w procesie klejenia elementów wyrobu odzieżowego</p> <p>5) dobiera parametry prasowania w zależności od składu surowcowego i rodzaju wykończenia materiału i wyrobu odzieżowego</p> <p>6) stosuje proces obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych</p>
8) charakteryzuje etapy wykonywania przeróbek i napraw odzieży miarowej	<p>1) stosuje określenia, znaki i symbole krawieckie</p> <p>2) rozpoznaje uszkodzenia wyrobów odzieżowych</p> <p>3) dobiera sposób usunięcia uszkodzenia wyrobu odzieżowego</p> <p>4) określa rodzaj i zakres prac związanych z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego</p> <p>5) wykonuje prace związane z przeróbką lub naprawą wyrobu odzieżowego</p> <p>6) oblicza koszty wykonania przeróbek lub napraw wyrobu odzieżowego</p> <p>7) określa rodzaj i zakres prac związanych z wykonaniem przeróbek lub napraw odzieży miarowej</p> <p>8) wykonuje usługi krawieckie, takie jak: przeróbki i naprawy odzieży miarowej</p> <p>9) oblicza koszty wykonania przeróbki i naprawy</p>

	odzieży miarowej
9) ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych i usług krawieckich	1) określa rodzaje i sposoby kontroli wyrobów odzieżowych 2) identyfikuje rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania 3) ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych i usług krawieckich 4) dokonuje oceny poprawności wykonania pracy na każdym etapie procesu produkcji odzieży 5) określa jakość wykonanych usług krawieckich i wyrobów odzieżowych
MOD.03.5. Język obcy zawodowy	
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
Uczeń:	Uczeń:
1) posługuje się podstawowym zasobem środków językowych w języku obcym nowożytnym (ze szczególnym uwzględnieniem środków leksykalnych) umożliwiającą realizację czynności zawodowych w zakresie tematów związanych: a) ze stanowiskiem pracy i jego wyposażeniem b) z głównymi technologiami stosowanymi w danym zawodzie c) z dokumentacją związaną z danym zawodem d) z usługami świadczonymi w danym zawodzie	1) rozpoznaje oraz stosuje środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie: a) czynności wykonywanych na stanowisku pracy, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy b) narzędzi, maszyn, urządzeń i materiałów koniecznych do realizacji czynności zawodowych c) procesów i procedur związanych z realizacją zadań zawodowych d) formularzy, specyfikacji oraz innych dokumentów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych e) świadczonych usług, w tym obsługi klienta
2) rozumie proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka obcego nowożytnego, a także proste wypowiedzi pisemne w języku obcym nowożytnym w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych: a) rozumie proste wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. rozmowy, wiadomości, komunikaty, instrukcje lub filmy instruktażowe, prezentacje), artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka b) rozumie proste wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. napisy, broszury, instrukcje obsługi, przewodniki, dokumentację zawodową)	1) określa główną myśl wypowiedzi lub tekstu lub fragmentu wypowiedzi lub tekstu 2) znajduje w wypowiedzi lub tekście określone informacje 3) rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu 4) układa informacje w określonym porządku
3) samodzielnie tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne w języku obcym nowożytnym w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych: a) tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne dotyczące czynności zawodowych (np. polecenie, komunikat, instrukcję) b) tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne dotyczące czynności zawodowych (np. komunikat, e-mail, instrukcję, wiadomość, CV, list motywacyjny, dokument związany z wykonywanym zawodem – według wzoru)	1) opisuje przedmioty, działania i zjawiska związane z czynnościami zawodowymi 2) przedstawia sposób postępowania w różnych sytuacjach zawodowych (np. udziela odpowiedzi klientowi, wyjaśnia zasady) 3) wyraża i uzasadnia swoje stanowisko 4) stosuje zasady konstruowania tekstów o różnym charakterze 5) stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji
4) uczestniczy w rozmowie w typowych sytuacjach związanych z realizacją zadań zawodowych – reaguje w języku obcym nowożytnym w sposób zrozumiały,	1) rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę 2) uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia 3) wyraża swoje opinie i uzasadnia je, pyta

<p>adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub w formie prostego tekstu:</p> <p>a) reaguje ustnie (np. podczas rozmowy z innym pracownikiem, klientem, kontrahentem, w tym rozmowy telefonicznej) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych</p> <p>b) reaguje w formie prostego tekstu pisanego (np. wiadomość, formularz, e-mail, dokument związany z wykonywanym zawodem) w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych</p>	<p>o opinii, zgadza się lub nie zgadza z opiniami innych osób</p> <p>4) prowadzi proste negocjacje związane z czynnościami zawodowymi</p> <p>5) pyta o upodobania i intencje innych osób</p> <p>6) proponuje, zachęca klienta</p> <p>7) stosuje zwroty i formy grzecznościowe</p> <p>8) dostosowuje styl wypowiedzi do sytuacji</p>
<p>5) zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w języku obcym nowożytnym w typowych sytuacjach związanych z wykonywaniem czynności zawodowych</p>	<p>1) przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje zawarte w materiałach wizualnych (np. w wykresach, symbolach, piktogramach, schematach) oraz audiowizualnych (np. w filmach instruktażowych)</p> <p>2) przekazuje w języku polskim informacje sformułowane w języku obcym nowożytnym</p> <p>3) przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje sformułowane w języku polskim lub tym języku obcym nowożytnym</p> <p>4) przedstawia publicznie w języku obcym nowożytnym wcześniej opracowany materiał (np. prezentację)</p>
<p>6) wykorzystuje strategie służące doskonaleniu własnych umiejętności językowych oraz podnoszące świadomość językową:</p> <p>a) wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem obcym nowożytnym</p> <p>b) współdziała w grupie</p> <p>c) korzysta ze źródeł informacji w języku obcym nowożytnym</p> <p>d) stosuje strategie komunikacyjne i kompensacyjne</p>	<p>1) posługuje się słownikiem dwujęzycznym i jednojęzycznym</p> <p>2) pracuje z tekstem w języku obcym nowożytnym, również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych</p> <p>3) identyfikuje słowa kluczowe, internacjonalizmy</p> <p>4) wykorzystuje kontekst (tam, gdzie to możliwe), aby w przybliżeniu określić znaczenie słowa</p> <p>5) upraszcza (jeżeli to konieczne) wypowiedź, zastępuje nieznanne słowa innymi, wykorzystuje opis, środki niewerbalne</p>
<p>MOD.03.6. Kompetencje personalne i społeczne</p>	
<p style="text-align: center;">Efekty kształcenia</p> <p style="text-align: center;">Uczeń:</p>	<p style="text-align: center;">Kryteria weryfikacji</p> <p style="text-align: center;">Uczeń:</p>
<p>1) przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej</p>	<p>1) stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy</p> <p>2) przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe</p> <p>3) respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy</p> <p>4) wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie</p> <p>5) wskazuje przykłady zachowań etycznych</p>
<p>2) planuje wykonanie zadania</p>	<p>1) omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy</p> <p>2) określa czas realizacji zadań</p> <p>3) realizuje działania w wyznaczonym czasie</p> <p>4) monitoruje realizację zaplanowanych działań</p> <p>5) dokonuje modyfikacji zaplanowanych działań</p>
<p>3) ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania</p>	<p>1) przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań</p> <p>2) wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę</p> <p>3) ocenia podejmowane działania</p>

	4) przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami, oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy
4) wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany	1) podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze 2) wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenia skutki jej wprowadzenia
5) stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	1) rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych 2) wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji 3) wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej 4) przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem 5) rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych
6) doskonali umiejętności Zawodo	1) określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu 2) analizuje własne kompetencje 3) wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego 4) planuje drogę doskonalenia się w zawodzie 5) wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych
7) stosuje zasady komunikacji interpersonalnej	1) identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne 2) stosuje aktywne metody słuchania 3) prowadzi dyskusje
8) stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów	1) opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania 2) opisuje techniki rozwiązywania problemów
9) współpracuje w zespole	1) pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania 2) przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole 3) angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu

WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE KRAWIEC

Szkoła prowadząca kształcenie w zawodzie zapewnia pomieszczenia dydaktyczne z wyposażeniem odpowiadającym technologii i technice stosowanej w zawodzie, aby zapewnić osiągnięcie wszystkich efektów kształcenia określonych w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego oraz umożliwić przygotowanie absolwenta do wykonywania zadań zawodowych.

Wyposażenie szkoły niezbędne do realizacji kształcenia w kwalifikacji MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych

Pracownia włókiennicza wyposażona w:

- stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do analizy wyników badań laboratoryjnych, urządzeniem wielofunkcyjnym i projektorem multimedialnym,
- stanowiska do badań materiałów i wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla dwóch uczniów) wyposażone w wagę laboratoryjną, mikroskop z oprzyrządowaniem do identyfikacji włókien, lupę tkacką, pralkę laboratoryjną,
- zestawy próbek surowców włókienniczych, wyrobów włókienniczych, materiałów odzieżowych wykonanych różnymi technikami, zestawy dodatków krawieckich,
- normy obowiązujące w przemyśle odzieżowym, dokumenty techniczno-technologiczne wyrobów

odzieżowych, normy dotyczące klasyfikacji włókien.

Pracownia projektowania i modelowania odzieży wyposażona w:

- stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do wspomaganie procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, urządzeniem wielofunkcyjnym umożliwiającym drukowanie w formacie A3 i projektorem multimedialnym,
- stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego ucznia) podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, oprogramowaniem do wspomaganie procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych,
- stoły kreślarskie, materiały i przybory kreślarskie,
- damskie, męskie i dziecięce manekiny krawieckie,
- przybory i przyrządy do wykonania pomiarów krawieckich oraz narzędzia do wykonywania pomiarów antropometrycznych,
- lustro, parawan, dodatki krawieckie i próbki materiałów odzieżowych,
- plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, konstrukcje i modelowanie odzieży damskiej, męskiej i dziecięcej, modelowanie na płaszczyźnie i modelowanie przestrzenne form wyrobów odzieżowych na figury nietypowe,
- rysunki techniczne wyrobów odzieżowych i plansze kolorystyki,
- literaturę zawodową z zakresu modelowania odzieży, standardy konstrukcji oraz tabele wymiarów,
- żurnale mody i albumy projektów odzieży.

Pracownia technologiczna wyposażona w:

- modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym,
- schematy kinematyczne maszyn szwalniczych,
- plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych,
- katalogi maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w przemyśle odzieżowym, katalogi ściegów i szwów maszynowych,
- dokumentację techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych,
- tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych i tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży.

Warsztaty szkolne wyposażone w:

- stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki, dodatki krawieckie,
- stanowiska rozkroju i klejenia (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół, narzędzia, przybory do rozkroju i klejarkę,
- stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół do prasowania, żelazko elektryczno-parowe i przybory do prasowania,
- stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem,
- stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych, manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki i taśmę krawiecką,
- maszyny owerlok,
- elementy odzieży wykonane w etapach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych,
- maszyny, takie jak: dziurkarka, guzikarka, podszywarka, renderka,
- regały, stojaki na wykroje i pojemniki na segregowane odpady,
- instrukcje obsługi maszyn szwalniczych oraz narzędzia stosowane podczas obsługi maszyn.

Szkoła zapewnia dostęp do stanowisk wyposażonych w:

- maszyny owerlok,
- elementy odzieży wykonane w etapach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych,
- maszyny, takie jak: dziurkarka guzikarka, podszywarka, renderka,
- instrukcje obsługi maszyn szwalniczych oraz narzędzia stosowane podczas obsługi maszyn.

MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO DLA KWALIFIKACJI WYODRĘBNIONEJ W ZAWODZIE₁

MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych	
Nazwa jednostki efektów kształcenia	Liczba godzin
MOD.03.1. Bezpieczeństwo i higiena pracy	30
MOD.03.2. Podstawy odzieżownictwa	100
MOD.03.3. Projektowanie wyrobów odzieżowych	200
MOD.03.4. Wykonywanie wyrobów odzieżowych	400
MOD.03.5. Język obcy zawodowy	30
Razem	760
MOD.03.6. Kompetencje personalne i społeczne ²⁾	

1) W szkole liczbę godzin kształcenia zawodowego należy dostosować do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół, przewidzianego dla kształcenia zawodowego w danym typie szkoły, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli dla efektów kształcenia właściwych dla kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie.

2) Nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać uczniom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.

MOŻLIWOŚCI PODNOSZENIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie krawiec po potwierdzeniu kwalifikacji MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych może uzyskać dyplom zawodowy w zawodzie technik przemysłu mody po potwierdzeniu kwalifikacji MOD.11. Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych oraz uzyskaniu wykształcenia średniego lub średniego branżowego.

PLAN NAUCZANIA W ZAKRESIE KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO

Rok	1	2	3	
Liczba tygodni	38	38	38	
Liczba godzin zajęć edukacyjnych	Kształcenie zawodowe teoretyczne	136r	136r	136r
	Kształcenie zawodowe praktyczne	320	548	624

PROGRAM NAUCZANIA ZAWODU KRAWIEC

753105/BSIS3/2019

STRUKTURA PROGRAMU NAUCZANIA ZAWODU

I. Wstęp do programu:

1. Opis zawodu
2. Charakterystyka programu
3. Założenia programowe
4. Wykaz przedmiotów w toku kształcenia w zawodzie

II. Cele kierunkowe zawodu

III. Programy nauczania do poszczególnych przedmiotów

- nazwa przedmiotu
- cele ogólne
- cele operacyjne
- materiał nauczania
- procedury osiągnięcia celów kształcenia, propozycje metod nauczania, proponowane środki dydaktyczne oraz obudowa dydaktyczna
- warunki realizacji programu przedmiotu
- propozycje metod sprawdzania osiągnięć ucznia/słuchacza
- propozycja ewaluacji przedmiotu

IV. Propozycja sposobu ewaluacji programu nauczania zawodu

V. Zalecana literatura zawodu

WSTĘP DO PROGRAMU

Przedmiotowe kształcenie zawodowe

Typ szkoły: branżowa szkoła I stopnia

Podbudowa programowa: gimnazjum, ośmioletnia szkoła podstawowa

1. OPIS ZAWODU

KRAWIEC

SYMBOL CYFROWY ZAWODU 753105

Branża przemysłu mody (MOD)

Poziom III Polskiej Ramy Kwalifikacji, określony dla zawodu jako kwalifikacji pełnej

Kwalifikacja wyodrębniona w zawodzie: Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych MOD.03.

Poziom 3 Polskiej Ramy Kwalifikacji, określony dla kwalifikacji

Typ szkoły, w której odbywa się kształcenie w zawodzie: branżowa szkoła I stopnia

Kształcenie w zawodzie krawiec może być prowadzone na kwalifikacyjnych kursach zawodowych.

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie krawiec realizuje zadania związane z wytwarzaniem oraz konfekcjonowaniem wyrobów odzieżowych. W procesie kształcenia zawodowego kształtowane są umiejętności rozpoznawania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich, określania ich właściwości oraz możliwości zastosowania, dobierania fasonów odzieży do określonych typów sylwetek klientów, korzystania z rysunków żurnalowych i modelowych, wykonywania prostych projektów plastycznych oraz konstruowania i modelowania form odzieży zgodnie z zamówieniem klienta. Krawiec wykonuje również czynności związane z organizacją stanowiska pracy, obsługą maszyn szwalniczych typu: overlok, stębnówka, guzikarka, dziurkarka oraz urządzeń odzieżowych, pras i manekinów prasowniczych, wykonywania różnych asortymentów odzieży dla wszystkich grup wiekowych, a także wykonywania przeróbek i napraw krawieckich wyrobów odzieżowych. Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie krawiec może też prowadzić własną działalność gospodarczą związaną z wytwarzaniem odzieży oraz świadczeniem usług.

Ścieżki kariery zawodowej absolwenta branżowej szkoły I stopnia.

Absolwent branżowej szkoły I stopnia w zawodzie krawiec po potwierdzeniu kwalifikacji: MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych otrzymuje dyplom zawodowy w zawodzie krawiec i może rozpocząć pracę zawodową. Absolwent branżowej szkoły I stopnia może uzyskać świadectwo czeladnicze i rozpocząć pracę zawodową. Jednocześnie absolwent może kontynuować naukę w liceum dla dorosłych. Po uzupełnieniu wykształcenia średniego i minimum trzyletnim okresie zatrudnienia w zawodzie może uzyskać dyplom mistrza.

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie krawiec, po potwierdzeniu kwalifikacji w zakresie kwalifikacji MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych, może uzyskać dyplom zawodowy w zawodzie technik przemysłu mody po potwierdzeniu kwalifikacji MOD.11. Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych oraz uzyskaniu wykształcenia średniego lub średniego branżowego. Po zdaniu egzaminu maturalnego absolwent może kontynuować naukę na studiach wyższych na kierunku włókiennictwo i przemysł mody, wzornictwo lub kierunkach artystycznych i innych. Po ukończeniu studiów i otrzymaniu tytułu inżyniera lub magistra rozpoczyna karierę na rynku pracy.

Absolwent, który posiada świadectwo ukończenia gimnazjum albo ośmioletniej szkoły podstawowej, może kontynuować kształcenie na kwalifikacyjnych kursach zawodowych. Po potwierdzeniu kwalifikacji: MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych otrzymuje dyplom zawodowy w zawodzie krawiec. Po uzyskaniu dyplomu zawodowego może rozpocząć pracę w zawodzie. Absolwent może kontynuować naukę w liceum dla dorosłych. Po uzupełnieniu wykształcenia średniego

i zdaniu egzaminu maturalnego absolwent może kontynuować naukę na studiach wyższych na kierunku włókiennictwo i przemysł mody, wzornictwo lub kierunkach artystycznych i innych.

2. CHARAKTERYSTYKA PROGRAMU

Program nauczania zawodu krawiec 753105 dla branżowej szkoły I stopnia skierowany jest dla osób posiadających świadectwo ukończenia gimnazjum albo ośmioletniej szkoły podstawowej. Umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminu zawodowego. Program nauczania o strukturze przedmiotowej i spiralnym układzie treści, gdzie materiał nauczania ułożony został od najprostszych treści po bardziej trudne, umożliwia powrót do treści zrealizowanych na początku edukacji w branżowej szkole, aby je poszerzyć w kolejnym roku nauki w celu kształtowania umiejętności wykonania czynności związanych z realizacją zadań zawodowych. Ponadto taki układ treści utrwała poznane wcześniej treści i ułatwia zdanie egzaminu zawodowego. Program przedmiotowy pozwala sformułować wymagania w odniesieniu do specyfiki przedmiotu, celów nauczania przedmiotu (wynikających z obowiązującej Podstawy Programowej Kształcenia Zawodowego), poziomu wiedzy uczniów – zarówno wiedzy osobistej, jak i wiedzy naukowej – oraz sposobu jej nabywania. Program pozwala na doskonalenie umiejętności samodzielnego uczenia się i umiejętności działania w zespole. Zawód krawca wiąże się także z wieloma umiejętnościami, które aby były zapamiętane, nauczone i biegle wykonywane, powinny być cyklicznie powtarzane. Ekspozycja poszczególnych treści programowych wymaga realizacji zajęć praktycznych oraz kształtowania umiejętności zawodowych podczas stażów wakacyjnych w firmach odzieżowych.

3. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE

Branża włókienniczo-odzieżowa to dział gospodarki, który po kilkuletnim kryzysie zaczyna się ponownie dynamicznie rozwijać w Polsce. Wprowadzenie modnego wzornictwa i innowacyjnych technologii, szybkie reagowanie na zmieniające się trendy mody, minimalizacja czasu potrzebnego do wprowadzenia nowego produktu oraz wysoka jakość odzieży wpływa na wzrost produkcji. Ponowny wzrost zainteresowania krawiectwem miarowym oraz branżą odzieżową spowodował, że pracodawcy poszukują wykwalifikowanych pracowników. Obecne potrzeby pracodawców wynikają z braku wykwalifikowanych kadr zarówno na poziomie zadań bezpośrednio produkcyjnych, produkcyjnych, jak i umysłowych w branży. W zawodzie krawca istnieje na rynku pracy zapotrzebowanie na takie umiejętności stanowiskowe w branży odzieżowej jak: szwaczka, krawiec wzorcowni, prasowacz wyrobów gotowych. Zawód krawiec w ujęciu szkolnym zawiera bardzo dużą liczbę kształtowanych umiejętności związanych z konstruowaniem form odzieżowych, obsługiwaniem maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów odzieżowych oraz wykonywaniem różnorodnych operacji technologicznych. Pracodawcy poszukują pracowników, którzy potrafią wykonywać konstrukcje lub którzy będą dokonywali obróbki technologicznej związanej z krojeniem, szyciem, prasowaniem odzieży. Pracownik zatrudniony w przedsiębiorstwie odzieżowym będzie pracował 8 godzin dziennie, najczęściej w stałych porach i w ciągu dnia, zasadniczo tylko w dni robocze. Będzie pracował w pomieszczeniach zamkniętych, w otoczeniu maszyn, w dobrych warunkach oświetleniowych. Większość czynności będzie wykonywał w pozycji siedzącej, w pochyleniu lub na stojąco. Pracownik będzie odpowiadał za jakość wykonania wyrobów. W pracy w zawodzie krawca pomocne będą umiejętności z zakresu kompetencji personalnych, pracy zespołowej, odpowiedzialności za przydzielone zadania. Do wykonywania zawodu krawca przydatne będą zainteresowania techniczne i wyobraźnia przestrzenna. Przeciwwskazaniami do wykonywania tego zawodu będą dysfunkcje układu kostnego oraz znaczne wady wzroku. Potencjalne miejsca zatrudnienia absolwenta: krawiec miarowy, sprzedawca/doradca klienta, mechanik maszyn i urządzeń, operator maszyn i urządzeń stosowanych w firmach odzieżowych, konstruktor odzieży, własna działalność gospodarcza. Potencjalne zajmowane stanowiska pracy, możliwości awansu po spełnieniu określonych warunków, np. staż pracy, uzyskanie dodatkowych uprawnień, uzupełnienie wykształcenia: instruktor praktycznej nauki zawodu – po ukończeniu kursu pedagogicznego dla instruktorów praktycznej nauki zawodu, praca na stanowisku mistrza w zawodzie – po uzyskaniu dyplomu mistrza.

4. WYKAZ PRZEDMIOTÓW W TOKU KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE: KRAWIEC 753105

Kwalifikacja Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych MOD.03.

Teoretyczne przedmioty zawodowe:

Materiałoznawstwo odzieżowe

Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży

Techniki wytwarzania odzieży

Język obcy w branży odzieżowej

Przedmioty organizowane w formie zajęć praktycznych:

Wykonywanie wyrobów odzieżowych

Usługi krawieckie

II. CELE KIERUNKOWE ZAWODU

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie krawiec powinien być przygotowany do wykonywania zadań zawodowych w zakresie kwalifikacji MOD.03.

Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych:

- 1) projektowania wyrobów odzieżowych;
- 2) konstruowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- 3) modelowania podstawowych wyrobów odzieżowych;
- 4) dobierania materiałów i dodatków do wyrobów odzieżowych;
- 5) obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;
- 6) wykonywania wyrobów odzieżowych.

III. PROGRAMY NAUCZANIA DO POSZCZEGÓLNYCH PRZEDMIOTÓW

KSZTAŁCENIE ZAWODOWE TEORETYCZNE

MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE

Cele ogólne

- 1) Poznanie surowców i wyrobów włókienniczych stosowanych do wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- 2) Wdrażanie do prowadzenia badań laboratoryjnych surowców i wyrobów włókienniczych.
- 3) Zapoznanie ze sposobami konserwacji materiałów włókienniczych.
- 4) Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

Cele operacyjne

- 1) wymienić surowce włókiennicze,
- 2) rozróżniać naturalne surowce włókiennicze,
- 3) sklasyfikować surowce włókiennicze według określonych kryteriów,
- 4) określać właściwości i zastosowanie włókien pochodzenia roślinnego,
- 5) określać właściwości i zastosowanie włókien pochodzenia zwierzęcego,
- 6) wymienić chemiczne surowce włókiennicze,
- 7) scharakteryzować właściwości włókien sztucznych,
- 8) określać właściwości i zastosowanie włókien syntetycznych,
- 9) scharakteryzować włókna ponowne i wtórne,
- 10) scharakteryzować mikrowłókna,
- 11) scharakteryzować metody identyfikacji surowców włókienniczych,
- 12) scharakteryzować metody badań wyrobów włókienniczych,
- 13) dobierać metody badań surowców włókienniczych,
- 14) dobierać metody badań wyrobów włókienniczych,
- 15) wykonywać badania organoleptyczne surowców włókienniczych,
- 16) wykonywać badania organoleptyczne wyrobów włókienniczych,
- 17) dokonać klasyfikacji wyrobów włókienniczych,
- 18) opisać wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bielizniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce,
- 19) scharakteryzować właściwości i zastosowanie liniowych wyrobów włókienniczych,
- 20) scharakteryzować właściwości i zastosowanie płaskich wyrobów włókienniczych,
- 21) scharakteryzować metody konserwacji wyrobów włókienniczych,
- 22) odczytywać informacje dotyczące konserwacji wyrobów włókienniczych,
- 23) scharakteryzować sposoby konserwacji materiałów włókienniczych,
- 24) odczytywać znaki informacyjne dotyczące sposobów konserwacji wyrobów odzieżowych,
- 25) określać zasady magazynowania wyrobów włókienniczych,
- 26) rozpoznawać czynniki szkodliwe w środowisku pracy,
- 27) określać zagrożenia związane z występowaniem szkodliwych czynników w środowisku pracy,
- 28) określać skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka,

- 29) wymienić cele normalizacji krajowej,
- 30) wyjaśnić czym jest norma,
- 31) wymienić cechy normy,
- 32) rozróżnić oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej,
- 33) podać przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne,
- 34) wskazać przykłady wprowadzenia zmiany i ocenić skutki jej wprowadzenia,
- 35) przewidywać skutki podejmowanych działań,
- 36) aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- 37) wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego,
- 38) wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych , osobistych i społecznych.

MATERIAŁ NAUCZANIA: MATERIAŁOZNAWSTWO ODZIEŻOWE

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe Uczeń potrafi:	Ponadpodstawowe Uczeń potrafi:	Etap realizacji
I. Surowce włókiennicze	Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w pracowni włókienniczej	36	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić czynniki szkodliwe występujące w środowisku pracy działające na organizm człowieka, – opisać sposoby przeciwdziałania czynnikom szkodliwym, – zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy podczas badania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich. 	<ul style="list-style-type: none"> – sporządzić listę czynników szkodliwych występujących w środowisku pracy, – zastosować sposoby przeciwdziałania zagrożeniom. 	Klasa I
	Klasyfikacja surowców włókienniczych		<ul style="list-style-type: none"> – wymienić surowce włókiennicze, – rozróżnić naturalne surowce włókiennicze, – dokonać klasyfikacji włókien naturalnych, – rozróżnić chemiczne surowce włókiennicze, – dokonać klasyfikacji włókien chemicznych. 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości, – scharakteryzować włókna nieorganiczne, – wykonać rysunki przekrojów włókien. 	Klasa I
	Badania organoleptyczne surowców i wyrobów włókienniczych		<ul style="list-style-type: none"> – scharakteryzować metody badania właściwości materiałów odzieżowych, – określić rodzaj i zakres badań właściwości materiałów i dodatków krawieckich, – wymienić wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych, – rozpoznać metody identyfikacji włókien, – dobrać metody identyfikacji włókien, – rozpoznać urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych, 	<ul style="list-style-type: none"> – określić celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych, – zastosować metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych, – zbadać właściwości specjalne materiałów odzieżowych, – wyznaczyć parametry struktury tkanin i dzianin. 	Klasa I

		<ul style="list-style-type: none"> – wykonać badania organoleptyczne surowców, – wykonać badania organoleptyczne wyrobów włókienniczych, – określić właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych, – przeprowadzić badania chemiczne włókien, – rozróżnić włókna pod mikroskopem, – zbadać właściwości skór, – zbadać właściwości dodatków krawieckich. 		
	Właściwości i zastosowanie surowców włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> – określić właściwości fizyczne włókien, – określić właściwości chemiczne włókien, – scharakteryzować właściwości włókien sztucznych, – scharakteryzować włókna ponowne i wtórne, – wskazać zastosowanie włókien, – określić wpływ właściwości włókien na jakość gotowych wyrobów włókienniczych. 	<ul style="list-style-type: none"> – opisać właściwości technologiczne włókien, – uzasadnić zastosowanie surowców w wyrobach odzieżowych. 	Klasa I
II. Materiały włókiennicze i dodatki krawieckie	Klasyfikacja wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić wyroby włókiennicze, – rozróżnić wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia (bieliźniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe, bielizna pościelowa, stołowa, niemowlęca itp.), – rozróżnić wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, – scharakteryzować budowę i sposoby wytwarzania tkaniny, – sklasyfikować sploty tkackie, – określić wpływ splotu na właściwości tkanin, – scharakteryzować proces wytwarzania dzianin, – scharakteryzować wyroby plecione, – określić metody wytwarzania włókna, przędzin i laminatów, – określić zastosowanie folii odzieżowych, – scharakteryzować materiały wzmacniające i termoizolacyjne, – scharakteryzować rodzaje dodatków krawieckich. 	<ul style="list-style-type: none"> – opisać wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bieliźniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe, i niemowlęce, – rozróżnić wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania (wyroby odzieżowe z materiałów powlekanych, dzianin i włókna). 	Klasa I

	Właściwości i zastosowanie liniowych oraz płaskich wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> - wymienić właściwości i zastosowanie liniowych wyrobów włókienniczych, - wskazać zastosowanie liniowych wyrobów włókienniczych. 	<ul style="list-style-type: none"> - scharakteryzować właściwości i zastosowanie liniowych wyrobów włókienniczych, - rozróżnić nici odzieżowe. 	Klasa I
		<ul style="list-style-type: none"> - scharakteryzować właściwości i zastosowanie płaskich wyrobów włókienniczych, - rozróżnić rodzaje tkanin, - rozpoznać własności użytkowe tkanin, - rozróżnić wyroby dziane, - wskazać zastosowanie wyrobów dzianych, - scharakteryzować zapięcia, - rozróżnić pasmanterie, - scharakteryzować właściwości i zastosowanie skór licowych, futerkowych i ich imitacji, - określić estetyczne i konfekcyjne właściwości materiałów odzieżowych oraz ich przydatność w produkcji odzieży, - określić higieniczne właściwości materiałów odzieżowych oraz ich przydatność w produkcji odzieży. 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienić różnice pomiędzy włókniną, przędziną, - wskazać zastosowanie włókien i przędzin, - rozróżnić wyroby włókiennicze – filce, wyroby laminowane, - uzasadnić zastosowanie płaskich wyrobów włókienniczych, - scharakteryzować sposoby wykończania tkanin, dzianin i skór, - określić wpływ wykończenia tkanin i dzianin na ich właściwości. 	Klasa II
	Normalizacja oraz doskonalenie umiejętności zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> - wymienić cele normalizacji krajowej, - wyjaśnić czym jest norma, - wymienić cechy normy, - rozróżnić oznaczenie normy międzynarodowej, - rozróżnić oznaczenie normy europejskiej, - rozróżnić oznaczenie normy krajowej, - określić zakres umiejętności i kompetencje niezbędne w zawodzie krawca. 	<ul style="list-style-type: none"> - skorzystać ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności, - przeanalizować własne kompetencje. 	Klasa I
		<ul style="list-style-type: none"> - rozróżnić oznaczenie normy międzynarodowej, - rozróżnić oznaczenie normy europejskiej, - rozróżnić oznaczenie normy krajowej, - wskazać przykłady podkreślające wartość wiedzy dla osiągnięcia sukcesu zawodowego, - wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego, - wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych. 	<ul style="list-style-type: none"> - skorzystać ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności, - zaplanować ścieżkę rozwoju zawodowego, - wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych. 	Klasa II

	<p>Sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych.</p> <p>Kreatywność i otwartość na zmiany</p>	<ul style="list-style-type: none"> – zidentyfikować błędy oraz wady tkanin i dzianin, – określić zasady konserwacji materiałów odzieżowych i wywabiania plam, – odczytać informacje dotyczące konserwacji wyrobów włókienniczych, – rozpoznać znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego, – określić zasady magazynowania materiałów odzieżowych, – podać przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne, – wskazać przykłady wprowadzenia zmiany i ocenić skutki jej wprowadzenia, – wyjaśnić znaczenie zmiany dla rozwoju człowieka, – wymienić przykłady zachowań hamujących wprowadzenie zmiany, – wskazać przykłady wprowadzenia zmiany, – ocenić skutki wprowadzenia zmiany, – zaproponować sposoby rozwiązywania problemów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych krawca, – skorzystać z różnych źródeł informacji, – zastosować w życiu demokratyczne zasady i procedury. 	<ul style="list-style-type: none"> – scharakteryzować sposoby konserwacji materiałów włókienniczych, – dobrać sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego, – dobrać sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia a i rodzaju wykończenia, – zaplanować proste działania, – zrealizować zaplanowane proste działania, – zademonstrować zrealizowane proste działania, – zaplanować zadania zawodowe, – zrealizować zaplanowane zadania zawodowe, – dokonać samooceny wykonanej pracy. 	<p>Klasa II</p>
--	---	---	--	-----------------

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Propozycje metod nauczania

W procesie nauczania-uczenia się jest wskazane stosowanie następujących metod dydaktycznych: wykładu informacyjnego, pokazu z instruktążem, ćwiczeń laboratoryjnych i programowanych z użyciem maszyny dydaktycznej i komputera. W trakcie realizacji programu działu zaleca się wykorzystywanie prezentacji multimedialnych dotyczących zasad wykonywania ćwiczeń laboratoryjnych.

Środki dydaktyczne

Próbki włókien, próbniki wyrobów włókienniczych, zestawy ćwiczeń, instrukcje do ćwiczeń, normy dotyczące surowców włókienniczych. Próbki wyrobów włókienniczych, materiałów odzieżowych wykonanych różnymi technikami, zestawy dodatków krawieckich. Czasopisma branżowe, katalogi, filmy i prezentacje multimedialne dotyczące surowców włókienniczych, wyrobów włókienniczych, normy dotyczące materiałów włókienniczych.

Indywidualizacja

- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

Warunki realizacji programu przedmiotu

Pracownia włókiennicza wyposażona w:

- stanowiska do badań materiałów i wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla dwóch uczniów), wyposażone w: wagę laboratoryjną, mikroskopz oprzyrządowaniem do identyfikacji włókien, lupę tkacką, pralkę laboratoryjną,
- stanowisko komputerowe dla nauczyciela z dostępem do internetu wyposażone w: oprogramowanie do analizy wyników badań laboratoryjnych oraz urządzenie wielofunkcyjne,
- zestawy próbek surowców włókienniczych, wyrobów włókienniczych, materiałów odzieżowych wykonanych różnymi technikami, zestawy dodatków krawieckich,
- modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym,
- schematy kinematyczne maszyn szwalniczych,
- plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych,
- katalogi maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym,
- katalogi ściegów i szwów maszynowych,
- normy obowiązujące w przemyśle odzieżowym, dokumentacje techniczno-technologiczne wyrobów odzieżowych, normy dotyczące klasyfikacji włókien,
- tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych, tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i pisemnych, testów dydaktycznych oraz obserwacji czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń. Oceniając osiągnięcia uczniów, szczególną uwagę należy zwrócić na: klasyfikowanie surowców włókienniczych, metody ich identyfikowania, na wykonywanie badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych, na klasyfikowanie wyrobów włókienniczych, określanie funkcji użytkowych materiałów odzieżowych oraz odczytywanie znaków informacyjnych dotyczących sposobów konserwacji wyrobów odzieżowych.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Sprawdzanie osiągnięć ucznia powinno odbywać się przez cały czas realizacji przedmiotu na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno dostarczyć informacji dotyczących zakresu i stopnia realizacji celów kształcenia działu programowego.

Osiągnięcia uczniów należy oceniać na podstawie:

- ustnych sprawdzianów poziomu wiedzy i umiejętności,
- pisemnych sprawdzianów i testów osiągnięć szkolnych,
- ukierunkowanej obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Wskazane jest, aby uczniowie dokonywali także samooceny własnej pracy i kolegów z zespołu wg zaproponowanych przez nauczyciela arkuszy samooceny i oceny oraz sprawdzianów postępów. W procesie oceniania osiągnięć edukacyjnych uczniów należy uwzględnić wyniki wszystkich metod sprawdzania efektów kształcenia zastosowanych przez nauczyciela oraz ocenę za wykonane ćwiczenia. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów ucznia oraz bieżące korygowanie wykonywanych ćwiczeń. Oceniając osiągnięcia uczniów, należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji technicznej, katalogów oraz norm dotyczących ćwiczeń laboratoryjnych. Po zakończeniu realizacji działu programowego proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego dwupoziomowego. Zadania w teście mogą być otwarte (krótkiej odpowiedzi, z luką) lub zamknięte (wyboru wielokrotnego, na dobieranie, typu prawda/fałsz). Podsumowaniem osiągnięć uczniów w tym dziale może być również projekt lub prezentacja multimedialna, którą uczeń zaprezentuje na forum klasy.

PODSTAWY PROJEKTOWANIA I KONSTRUKCJI ODZIEŻY

Cele ogólne

1. Poznanie zasad sporządzania rysunków żurnalowych i modelowych wyrobów odzieżowych.
2. Poznanie i zrozumienie zasad konstrukcji i modelowania form wyrobów odzieżowych.
3. Wykonywanie pomiarów krawieckich.
4. Kształtowanie umiejętności konstruowania form i szablonów podstawowych wyrobów odzieżowych.
5. Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

Cele operacyjne

- 1) rozróżniać rysunki żurnalowe i modelowe,
- 2) określać zasady wykonywania rysunków żurnalowych i modelowych,
- 3) wykonać rysunki żurnalowe i modelowe,
- 4) sporządzić rysunki żurnalowe i modelowe na podstawie opisu modelu,
- 5) określać zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych,
- 6) wskazać znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych,
- 7) scharakteryzować znaczenie kolorów w odzieżownictwie,
- 8) scharakteryzować typy figur ludzkich,
- 9) dokonać analizy aktualnej mody,
- 10) scharakteryzować zasady projektowania wyrobów odzieżowych,
- 11) określać zasady doboru materiałów odzieżowych, dodatków krawieckich i zdobniczych w procesie projektowania wyrobów odzieżowych,
- 12) dobierać materiały odzieżowe, dodatki krawieckie i zdobnicze do rodzaju projektowanej odzieży,
- 13) dobrać metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych,
- 14) skorzystać z różnych źródeł informacji dotyczących wyrobów odzieżowych,
- 15) określić zasady wykonywania pomiarów,
- 16) określić przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich,
- 17) zastosować przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich,
- 18) zastosować zasady wykonywania pomiarów krawieckich,
- 19) dobrać rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych,

- 20) posłużyć się tabelami wymiarów antropometrycznych,
- 21) odczytać rysunki wyrobów odzieżowych,
- 22) skorzystać z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych,
- 23) sporządzić podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego,
- 24) wyjaśnić zasady konstrukcji i modelowania form wyrobów odzieżowych,
- 25) wykonać modelowanie wtórne podstawowych form wyrobów odzieżowych,
- 26) wskazać sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego,
- 27) wykonać modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni dżinsowych i sukni typu „princeska”, kimono i reglan,
- 28) wykonać modelowanie form na figury z wadami postawy: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnicy rozkloszowanej i spodni typu „dżins”,
- 29) opracować formy wyrobów odzieżowych,
- 30) wykonać szablony wyrobów odzieżowych,
- 31) zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- 32) wymienić przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- 33) rozróżnić zagrożenia dla środowiska,
- 34) określić działania zapobiegające wyrządzeniu szkód w środowisku,
- 35) określić warunki organizacji pracy zapewniający wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy,
- 36) rozróżnić środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania,
- 37) posłużyć się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- 38) przestrzegać zasad kultury i etyki,
- 39) respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy,
- 40) przyjąć odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe,
- 41) rozpoznać źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych,
- 42) rozróżnić techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaną pracą,
- 43) wybrać techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji,
- 44) opisać sytuacje wywołujące stres,
- 45) przedstawić różne formy zachowań asertywnych,
- 46) zastosować pozytywne sposoby radzenia sobie z emocjami i stresem,
- 47) wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej.

MATERIAŁ NAUCZANIA PODSTAWY PROJEKTOWANIA I KONSTRUKCJI ODZIEŻY

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe Uczeń potrafi:	Ponadpodstawowe Uczeń potrafi:	Etap realizacji
I. Rysunki wyrobów odzieżowych	Rodzaje materiałów odzieżowych	136	– określić właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie na podstawie opisu (tkanina sukienkowa, płaszczoła, podszewka), – opisać wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bieliźniane, sportowe,	– scharakteryzować właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie, – skorzystać z różnych źródeł informacji dotyczących wyrobów odzieżowych.	Klasa I

			wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce, – rozróżnić materiały odzieżowe (wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne, podszewkowe itp.).		
			– nazwać materiały odzieżowe na podstawie opisu, – rozróżnić materiały odzieżowe na podstawie rysunków zawartych w normach i dokumentacji technologicznej, – rozróżnić wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien.	– zidentyfikować materiały odzieżowe na podstawie rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej, – ustalić zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości użytkowych.	Klasa II
			– zdefiniować dodatki krawieckie używane do zdobienia odzieży, – dobrać dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie na podstawie opisu, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej (nici, guziki itp.), – dobrać metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych.	– zilustrować nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych, – zaplanować wykonanie nowatorskich metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych.	Klasa III
	Zasady wykonywania rysunków żurnalowych i modelowych		– zorganizować stanowisko do wykonywania rysunków odzieży zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii, – wykonać rysunek odręczny, – wykonać rysunek rozmachowy, – sporządzić rysunki brył, – sporządzić rysunki z natury, pamięci lub wyobraźni, – określić proporcje sylwetki damskiej i męskiej, – określić proporcje sylwetki dziecka, – określić zasady perspektywy zbieżnej, – określić zasady wykonywania rysunków modelowych, – wykonać rysunek modelowy odzieży, – wykonać rysunek modelowy odzieży w ułożeniu płaskim, – określić sylwetkę żurnalową, – posłużyć się rysunkiem żurnalowym, – skopiować rysunki żurnalowe, – zastosować światłocień w rysunku.	– wykonać szkice fragmentów odzieży w ujęciu perspektywicznym, – narysować schematy sylwetek dziecka, kobiety i mężczyzny, – zastosować zasady perspektywy w rysowaniu sylwetki ludzkiej, – narysować prosty ubiór na sylwetce statycznej, – narysować prosty ubiór na sylwetce w ruchu.	Klasa I
			– rozpoznać rysunki żurnalowe i modelowe	– dobrać fason i rodzaj tkaniny do typu	Klasa II

		<p>wyrobów odzieżowych,</p> <ul style="list-style-type: none"> – odczytać rysunki żurnalowe (fałdę, marszczenie, długość wyrobu itp.), – odczytać rysunki modelowe (cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie zapięcia itp.), – rozróżnić typy figur ludzkich, – sporządzić rysunki żurnalowe i modelowe na podstawie opisu modelu. 	<p>figury,</p> <ul style="list-style-type: none"> – dobrać materiały odzieżowe i dodatki krawieckie do projektów wyrobów odzieżowych. 	
	Zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – określać zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych, – dobrać materiały i przybory do sporządzania rysunku technicznego, – sporządzić rysunki techniczne elementów wyrobów odzieżowych, – napisać tekst pismem technicznym, – przygotować arkusz kreślarski wraz z tabelką opisową, – zastosować różne rodzaje linii w rysunku technicznym, – narysować fragment i całość wyrobu odzieżowego, – zastosować różne skale w rysunku technicznym, – rozpoznać symbole stosowane w rysunku technicznym odzieżowym, – odczytać rysunek techniczny prostego wyrobu odzieżowego, – zastosować zasady wymiarowania rysunku technicznego. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych, – scharakteryzować proporcje majuskuły, minuskuły, cyfry arabskiej i rzymskiej, – zastosować różne rodzaje pisma i układy litermicze, – dobrać formaty arkuszy rysunkowych i kreślarskich, – zastosować oznaczenia podczas sporządzania rysunków technicznych odzieżowych. 	Klasa I,
		<ul style="list-style-type: none"> – wymienić informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu, – sporządzić rysunek techniczny wykonania węzłów technologicznych wyrobu. 	<ul style="list-style-type: none"> – zidentyfikować węzły technologiczne wyrobu odzieżowego, – odczytać informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu. 	Klasa II
		<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych, – odczytać rysunki szwów i ściegów, – odczytać rysunek instruktażowy węzłów technologicznych odzieży, – zastosować zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów, – zastosować programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów. 	Klasa III
	Znaczenie kolorów	<ul style="list-style-type: none"> – sklasyfikować barwy w zależności od kontrastu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśniać znaczenie kolorów w odzieży, 	Klasa I

	w projektowaniu odzieży	<p>jasności i temperatury (ciepłe i zimne),</p> <ul style="list-style-type: none"> – dobrać narzędzia i materiały do wykonywania kompozycji kolorystycznych, – wykonać koło barw, – rozróżnić barwy zasadnicze, pochodne i neutralne, – dobrać kolory ciepłe i zimne, – określić sposób powstawania kolorów zgaszonych i złamanych, – zastosować techniki rysunkowe i malarskie do wykonywania kompozycji plastycznych, – zastosować kolor w ubiorze, – rozpoznać zestawienia tonalne i chromatyczne. 	<ul style="list-style-type: none"> – zróżnicować kolory pod względem waloru, nasycenia, czystości, – dobrać kompozycje barw dopełniających i kontrastowych, – zastosować techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych. 	
		<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić znaczenie kolorów w odzieży, – określić zasady kształtowania form płaskich i przestrzennych, – zastosować układy linii w kompozycji odzieży, – określić zasady dzielenia form płaskich, – zastosować ornamenty płaskie i przestrzenne, – określić podział powierzchni brył, – zaproponować zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych, – rozróżnić podstawowe typy urody. 	<ul style="list-style-type: none"> – zastosować techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych, – uzyskać określoną ekspresję barw w ubiorze, – dokonać analizy aktualnej mody, – zastosować zasady symetrii i asymetrii w projektowaniu odzieży, – zastosować proporcje w projektowaniu odzieży. 	Klasa II
	Projektowanie wyrobów odzieżowych i zasady kultury i etyki zawodowej.	<ul style="list-style-type: none"> – aktualizować aktualne trendy mody, – odczytać projekty plastyczne wyrobów odzieżowych, – określić wpływ klimatu i obyczajów na fason i kolorystykę ubiorów, – wskazać znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych, – scharakteryzować stroje wybranych epok historycznych, – scharakteryzować polskie stroje regionalne, – zastosować elementy strojów historycznych i regionalnych w projektach ubiorów współczesnych, – wymienić typy figur ludzkich, – określić linie mody, – określić fason ubioru, – określić styl odzieży, – scharakteryzować typy figur, – rozróżnić typy sylwetki i podstawowe typy 	<ul style="list-style-type: none"> – scharakteryzować typy figur ludzkich, – dobrać fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu figury, – dobrać dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach, – skorzystać z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych dostępnych w różnych źródłach, – zastosować specjalistyczne programy komputerowe, – dostosować formy odzieży do wzoru na tkaninie, – określić wpływ wzoru i koloru na wrażenie sylwetki, – zharmonizować ubiór z kolorem twarzy i włosów, – określić sposoby tuszowania wad figury, – wyrazić swoje opinie zgodnie z 	Klasa I

		<p>urody,</p> <ul style="list-style-type: none"> - dobrać całodzienne ubiory kobiece do sylwetki, - dobrać ubiory kobiece wieczorowe, - dobrać całodzienne ubiory męskie do sylwetki, - dobrać odzież ochronną dla różnych zawodów, - dobrać odzież sportowo-wypoczynkową, - dobrać odzież młodzieżową, - dobrać odzież dziecięcą na różne grupy wiekowe, - dobrać bieliznę i odzież domową, - scharakteryzować pojęcie <i>złudzenie optyczne</i>, - dobrać odzież dla figur tęgich, - dobrać odzież dla figur szczupłych, - dobrać odzież dla figur nietypowych, - dobrać materiały odzieżowe do wyrobów na podstawie projektów wyrobów odzieżowych, - dobrać dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych, - sporządzić podstawowy projekt plastyczny wyrobu odzieżowego, - wymienić zasady etyki, - wyjaśnić, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie, - respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy, - wyjaśnić, czym jest plagiat, - okazać szacunek innym osobom oraz szacunek dla ich pracy, - zastosować zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania, - przestrzegać tajemnicy zawodowej w środowisku pracy, - przyjąć odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe. 	<p>przyjętymi normami w środowisku pracy,</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazać przykłady zachowań etycznych, - wyrazić swoje opinie zgodnie z przyjętymi normami w środowisku pracy. 	
II. Konstrukcja i modelowanie wyrobów odzieżowych	Pomiary krawieckie	<ul style="list-style-type: none"> - scharakteryzować przebieg procesu wytwarzania odzieży na miarę, - wyróżnić etapy wytwarzania odzieży miarowej, - scharakteryzować zasady wykonywania pomiarów antropometrycznych dla potrzeb konstrukcji odzieży, - określić położenie podstawowych punktów 	<ul style="list-style-type: none"> - określić pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych, - wskazać różnice w budowie sylwetki: dziecięcej, kobiecej i męskiej. 	Klasa I

		<p>figury człowieka niezbędnych do wykonania pomiarów,</p> <ul style="list-style-type: none"> – określić przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich, – zastosować przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich. 		
		<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznać znaki i symbole używane podczas wykonania pomiarów krawieckich, – zapisać wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli. 	<ul style="list-style-type: none"> – dobrać rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych, – zastosować zasady wykonywania pomiarów krawieckich. 	Klasa II
		<ul style="list-style-type: none"> – posłużyć się tabelami wymiarów antropometrycznych, – zastosować znaki i symbole podczas wykonania pomiarów krawieckich. 	<ul style="list-style-type: none"> – porównać wyniki pomiarów krawieckich z tabelami pomiarów antropometrycznych, – ustalić wielkość wyrobu odzieżowego. 	Klasa III
	Konstrukcje i modelowanie form wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – wskazać sposób modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego, – dobrać materiały, narzędzia oraz przybory do konstruowania i modelowania form odzieży. 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazać sposób modelowania form wyrobu odzieżowego dla figury nietypowej. 	Klasa I
		<ul style="list-style-type: none"> – posłużyć się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych, – obliczyć wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego, – obliczyć wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy. 	<ul style="list-style-type: none"> – zastosować zasady obliczania odcinków konstrukcyjnych, – wykonać modelowanie form na figury z wadami postawy. 	Klasa II
		<ul style="list-style-type: none"> – narysować kształty elementów wyrobów odzieżowych, – obliczyć wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu, – zastosować zasady prowadzenia linii modelowych, – narysować kształty elementów wyrobów odzieżowych, – sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowej spódnicy damskiej, – sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowych spodni damskich i męskich, – sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> – wykonać siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych (spódnica, spodnie, bluzka, suknia itp.), – ustalić wielkość dodatku konstrukcyjnego w podstawowych asortymentach odzieży. 	Klasa III

		<ul style="list-style-type: none"> standardowej bluzki damskiej, – sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowego rękawa i kołnierza do bluzki damskiej, – sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowej kamizelki damskiej i męskiej, – sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowego żakietu damskiego, – sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej standardowego rękawa dwuczęściowego do żakietu damskiego, – sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej koszuli męskiej, – sporządzić rysunek siatki konstrukcyjnej rękawa do koszuli męskiej. 		
	Formy i szablony podstawowych wyrobów odzieżowych.	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznać szablony wyrobów odzieżowych, – wyjaśnić zasady konstrukcji i modelowania form wyrobów odzieżowych, – odczytać projekt plastyczny modelu odzieżowego. 	<ul style="list-style-type: none"> – opisać szablony wyrobów odzieżowych, – określać zastosowanie szablonu wyrobu odzieżowego. 	Klasa I
		<ul style="list-style-type: none"> – odczytać dokumentację projektowo-modelową odzieży, – wykonać szablony podstawowych elementów wyrobów odzieżowych, – wykonać konstrukcję form spódnicy podstawowej, – wykreślić konstrukcyjnie formy bluzki podstawowej, – wykreślić konstrukcyjnie formę rękawa podstawowego, – wykreślić konstrukcyjnie formy koszuli męskiej, – wykreślić konstrukcyjnie formy kołnierza do bluzki i koszuli męskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymodelować formy podstawowych wyrobów odzieżowych zgodnie z projektem plastycznym, – wykonać standard konstrukcji spodni damskich, męskich i dziecięcych. 	Klasa II
		<ul style="list-style-type: none"> – omówić zasady modelowania wtórnego podstawowych wyrobów odzieżowych, – wykonać formę podstawowych wyrobów odzieżowych, – odczytać dokumentację projektowo-modelową odzieży dla figur nietypowych, – wykonać pomiary krawieckie nietypowej figury człowieka, – wykonać modele form dla nietypowych figur 	<ul style="list-style-type: none"> – określić zasady tuszowania wad figury poprzez środki krawieckie, – zastosować zasady modelowania wtórnego wyrobu odzieżowego z jednoczesnym ustaleniem dodatku konstrukcyjnego dla różnych fasonów, – określić zasady wykonania modelowania przestrzennego podstawowego wyrobu odzieżowego, 	Klasa III

		<p>kobięcych,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykonać modele form dla nietypowych figur męskich, – wykonać modelowanie konstrukcyjne i wtórne spódnicy na nietypową figurą, – wykonać modelowanie konstrukcyjne i wtórne spodni damskich lub męskich na nietypową figurę, – wykonać modelowanie form damskiej bluzki podstawowej na figurę sprężystą, – wykonać modelowanie formy damskiej bluzki podstawowej na figurę pochyłą, – wykonać modelowanie ubiorów dla figur C i D. 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazać sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego, – wykonać modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, żakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni dżinsowych i sukni typu „princeska”, kimono i reglan, – wykonać modelowanie form na figury z wadami postawy: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnicy rozkloszowanej i spodni typu „dżins”. 	
	<p>Układy szablonów wyrobów odzieżowych Techniki radzenia sobie ze stresem</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić rodzaje układów szablonów, – sporządzić układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych, – rozpoznać źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych, – rozróżnić techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaną pracą, – wybrać techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji, – opisać sytuacje wywołujące stres, – przedstawić różne formy zachowań asertywnych, – zastosować pozytywne sposoby radzenia sobie z emocjami i stresem, – wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – dobrać układy szablonów do wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału i liczby wyrobów, – wyrazić swoje emocje, uczucia i poglądy z ogólnie przyjętymi normami i zasadami współżycia społecznego, – określić skutki stresu. 	Klasa III
	<p>Klasyfikacja pojęć związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska, – rozróżnić zagrożenia dla środowiska, – rozróżnić środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania. 	<ul style="list-style-type: none"> – posłużyć się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska, – określić działania zapobiegające wyrządzaniu szkód w środowisku. 	Klasa I
		<ul style="list-style-type: none"> – określić warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy, – zastosować przepisy bhp i ppoż. na stanowisku pracy. 	<ul style="list-style-type: none"> – opisać wymagania dotyczące ergonomii pracy, – zaprojektować stanowisko pracy zgodnie z zasadami ergonomii. 	Klasa II
		<ul style="list-style-type: none"> – zorganizować stanowisko pracy do konstruowania i modelowania form odzieży, zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić nieprawidłowe zachowania pracownika podczas wykonywania zadań zawodowych, 	Klasa III

			oraz wymaganiami ergonomii, – zastosować przepisy bhp i ppoż. na stanowisku pracy.	– odróżnić sprawne przyrządy, urządzenia, maszyny i elementy wyposażenia stanowiska pracy.	
--	--	--	---	--	--

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Propozycje metod nauczania

W procesie nauczania-uczenia się jest wskazane stosowanie następujących metod dydaktycznych: ćwiczenia kształtujące umiejętności wykonywania rysunków technicznych, projektowania kompozycji plastycznych oraz metoda tekstu przewodniego pozwalające na kształtowanie umiejętności analizowania i selekcjonowania informacji z zakresu projektowania wyrobów odzieżowych. W trakcie realizacji programu działu zaleca się wykorzystywanie programów komputerowych dotyczących zasad wykonywania rysunku technicznego oraz programów do kształtowania wyobraźni przestrzennej uczniów.

Podczas realizacji programu należy zwrócić uwagę na: organizację stanowiska pracy do wykonywania rysunków, dobór materiałów i przyborów rysunkowych, zasady wykonywania rysunków technicznych, żurnalowych i modelowych, dobór fasonów odzieży do rodzaju sylwetek ludzkich oraz dobór tkanin i dodatków zdobniczych. Podczas wykonywania ćwiczeń należy umożliwić uczniom korzystanie z czasopism zawodowych oraz zasobów internetu w celu pozyskiwania informacji dotyczących aktualnych trendów w modzie. Podczas realizacji treści kształcenia dotyczących zasad wykonywania pomiarów krawieckich wskazane jest stosowanie filmów dydaktycznych oraz prezentacji multimedialnych. Przed prezentacją filmu należy ukierunkować obserwację uczniów. Zaleca się również stosowanie metody projektów, która umożliwia kształtowanie umiejętności planowania, korzystania z różnych źródeł informacji, organizacji pracy oraz podejmowania decyzji.

Środki dydaktyczne

Przybory krawieckie, tabele wymiarów, katalogi wyrobów odzieży, rysunki żurnalowe i modelowe, fotografie, plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, filmy dydaktyczne dotyczące projektowania wyrobów odzieżowych i przedstawiające zasady wykonywania pomiarów antropometrycznych oraz krawieckich.

Indywidualizacja

- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

Warunki realizacji programu przedmiotu

Pracownia projektowania i modelowania odzieży wyposażona w:

- stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do komputerowego wspomagania projektowania, urządzeniem wielofunkcyjnym, ploterem i projekтором multimedialnym,
- stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego ucznia) podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do komputerowego wspomagania projektowania,
- drukarkę umożliwiającą drukowanie w formacie A3 (jedna drukarka dla ośmiu uczniów),
- stanowiska rysunkowe z przyborami kreślarskimi (jedno stanowisko dla jednego ucznia),
- zestawy barw (plansze),
- modele i przekroje brył geometrycznych,
- części maszyn do produkcji wyrobów kaletniczych,
- wzory wyrobów kaletniczych i ich części składowe,
- stelaże do organizowania wystaw, manekiny,
- zestawy skór wyprawionych licowych i futerkowych,

- katalogi materiałów wykończeniowych i zdobniczych,
- formy i szablony wyrobów kaletniczych,
- konstrukcje wyrobów kaletniczych,
- katalogi i żurnale wyrobów skórzanych,
- normy dotyczące wyrobów kaletniczych.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i pisemnych, testów dydaktycznych oraz obserwacji czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń. Oceniając osiągnięcia uczniów, szczególną uwagę należy zwrócić na: umiejętność korzystania z dokumentacji technicznej, katalogów oraz norm dotyczących rysunku technicznego, na poprawność wykonywania szkiców oraz rysunków, a także określanie typów figur kobiet i mężczyzn, posługiwanie się przyrządami pomiarowymi, wykonywanie pomiarów krawieckich, wyznaczanie punktów pomiarowych, stosowanie symboli graficznych do oznaczania punktów pomiarowych, modelowanie podstawowych form odzieży.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Sprawdzanie osiągnięć ucznia powinno odbywać się przez cały czas realizacji na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno dostarczyć informacji dotyczących zakresu i stopnia realizacji celów kształcenia działu programowego.

Osiągnięcia uczniów należy oceniać na podstawie:

- ustnych sprawdzianów poziomu wiedzy i umiejętności,
- pisemnych sprawdzianów i testów osiągnięć szkolnych,
- ukierunkowanej obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Wskazane jest, aby uczniowie dokonywali także samooceny własnej pracy i kolegów z zespołu wg zaproponowanych przez nauczyciela arkuszy samooceny i oceny oraz sprawdzianów postępów. W procesie oceniania osiągnięć edukacyjnych uczniów należy uwzględnić wyniki wszystkich metod sprawdzania efektów kształcenia zastosowanych przez nauczyciela oraz ocenę za wykonane ćwiczenia. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów ucznia oraz bieżące korygowanie wykonywanych ćwiczeń. Oceniając osiągnięcia uczniów, należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji technicznej, katalogów oraz norm dotyczących ćwiczeń. Po zakończeniu realizacji działu programowego proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego dwupoziomowego. Zadania w teście mogą być otwarte (krótkiej odpowiedzi, z luką) lub zamknięte (wyboru wielokrotnego, na dobieranie, typu prawda/fałsz). Podsumowaniem osiągnięć uczniów w tym dziale może być również projekt plastyczny lub wernisaż prac, który uczeń zaprezentuje na forum szkoły.

TECHNIKI WYTWARZANIA ODZIEŻY

Cele ogólne

1. Poznanie maszyn i urządzeń stosowanych do wytwarzania i wykańczania wyrobów odzieżowych.
2. Poznanie i zrozumienie funkcjonowania mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych.
3. Kształtowanie umiejętności doboru maszyn i urządzeń do procesów wytwarzania odzieży.
4. Nabycie umiejętności posługiwania się dokumentacją techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych.
5. Zapoznanie z zasadami tworzenia ściągów ręcznych i maszynowych stosowanych do łączenia wyrobów odzieżowych.
6. Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

Cele operacyjne

- 1) klasyfikować maszyny i urządzenia szwalnicze,
- 2) wymienić maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych,
- 3) rozpoznać mechanizmy stosowane w maszynach i urządzeniach szwalniczych,
- 4) określać funkcje mechanizmów stosowanych w maszynach szwalniczych,
- 5) rozróżniać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych,
- 6) rozpoznać igły maszynowe,
- 7) rozpoznać rodzaje ściągów ręcznych i maszynowych,
- 8) określić zastosowanie szwów maszynowych,
- 9) dobrać ścięgi ręczne i maszynowe do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych,
- 10) dobrać rodzaje ściągów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici,
- 11) zastosować ścięgi ręczne i maszynowe podczas wykonywania określonych wyrobów odzieżowych,
- 12) dobrać maszyny do odpowiednich operacji technologicznych,
- 13) dobrać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do rodzaju tkanin i sposobów wykończenia wyrobów odzieżowych,
- 14) rozróżnić maszyny i urządzenia stosowane do wykonania określonych wyrobów odzieżowych,
- 15) określić zasady obsługi maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych,
- 16) rozpoznać przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych,
- 17) rozpoznać usterki w maszynach i urządzeniach stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych oraz określić ich przyczyny,
- 18) rozróżniać maszyny i urządzenia do obróbki parowo-ciepłej,
- 19) scharakteryzować proces wykonywania wyrobów odzieżowych,
- 20) zaplanować operacje technologiczne związane z wykonywaniem wyrobów odzieżowych,
- 21) scharakteryzować rodzaje układów szablonów wyrobów odzieżowych,
- 22) sporządzać układy szablonów wyrobów odzieżowych,
- 23) zaprojektować układy szablonów wyrobów odzieżowych,
- 24) wykonać układy szablonów wyrobów odzieżowych,
- 25) obliczać ilość materiałów potrzebnych do wykonania określonych asortymentów odzieży,
- 26) określać zużycie materiałów wykorzystanych do wykonania określonych asortymentów odzieży,
- 27) scharakteryzować sposoby rozkroju materiałów odzieżowych,
- 28) dobierać rodzaje ściągów i szwów do określonych operacji technologicznych,
- 29) dobierać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych procesów technologicznych,
- 30) wskazać sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych,
- 31) dobrać techniki łączenia elementów wyrobów włókienniczych w zależności od rodzaju materiału, połączenia nitkowe i beznitkowe,
- 32) rozróżnić sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych,
- 33) wyjaśnić zasady obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych,
- 34) opisać metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych,
- 35) dobrać sposoby wykańczania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych,
- 36) scharakteryzować metody kontroli jakości stosowane w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych,
- 37) określić jakość wykonanych usług krawieckich i wyrobów odzieżowych,
- 38) ocenić poprawność wykonania pracy na każdym etapie produkcji odzieży,
- 39) posłużyć się dokumentacją techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych,
- 40) wyjaśnić zasady obliczania kosztów wykonania wyrobów odzieżowych,
- 41) scharakteryzować programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań,
- 42) skorzystać ze specjalistycznych programów komputerowych,

- 43) wymienić prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 44) omówić konsekwencje nieprzestrzegania obowiązków pracownika i pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy
- 45) opisać sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania,
- 46) przedstawić alternatywne rozwiązania problemu, aby osiągnąć założone cele,
- 47) opisać techniki twórczego rozwiązywania problemu.

MATERIAŁ NAUCZANIA TECHNIKI WYTWARZANIA ODZIEŻY

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe Uczeń potrafi:	Ponadpodstawowe Uczeń potrafi:	Etap realizacji
I. Maszyny i urządzenia	Klasyfikacja maszyn i urządzeń szwalniczych	164	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych, – rozpoznać maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego, – wskazać urządzenia przygotowawcze, – wskazać maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w krojowni, – wskazać maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w szwalni. 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnić uproszczone schematy maszyn, – rozpoznać mechanizmy w maszynach szwalniczych, – rozróżnić oprzyrządowanie maszyn szwalniczych, – dobrać maszyny i urządzenia do wykonania wyrobu odzieżowego. 	Klasa I
			<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikować maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w procesie obróbki parowo-ciepłej, – opisać metody wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych, – określić rodzaje obróbki parowo-ciepłej wyrobów odzieżowych, – rozróżnić operacje technologiczne obróbki parowo-ciepłej, – scharakteryzować etapy pełnego cyklu prasowania mechanicznego, – rozróżnić maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w procesie obróbki parowo-ciepłej, – scharakteryzować rodzaje obróbki klejowej, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić metody obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych, – dobrać sposoby wykańczania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych, – rozróżnić rodzaje pras do klejenia, – ocenić jakość termicznej obróbki odzieży według określonych kryteriów, – ustalić parametry parowo-ciepłej obróbki tkanin i tworzyw odzieżowych. 	Klasa II

	Klasyfikacja ściegów ręcznych i maszynowych	<ul style="list-style-type: none"> – określić zasady zgrzewania elementów wyrobów odzieżowych. – scharakteryzować ściegi ręczne, zasadnicze i ozdobne, – określić zastosowanie ściegów ręcznych i maszynowych, – określić zastosowanie ściegów podczas wykonywania wyrobów odzieżowych, – dobrać ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych, – dobrać ściegi maszynowe do określonych operacji technologicznych. 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić ściegi ręczne i maszynowe, – dobrać rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici. 	Klasa I
	Maszyny szwalnicze specjalne	<ul style="list-style-type: none"> – sklasyfikować maszyny i urządzenia szwalnicze specjalnego przeznaczenia, – rozpoznać maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych, – określić zasady czyszczenia i konserwacji maszyn do szycia. 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznać mechanizmy w maszynach szwalniczych specjalnego przeznaczenia, – rozróżnić oprzyrządowanie maszyn szwalniczych specjalnego przeznaczenia. 	Klasa II
	Metody wykańczania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – opisać metody wykańczania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych, – zastosować metody wykańczania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – dobrać metody wykańczania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych, – wybrać sposób uszlachetniania wyrobów odzieżowych, – wybrać sposób wykańczania wyrobów odzieżowych. 	Klasa III
	Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w przedsiębiorstwie odzieżowym	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić prawa i obowiązki pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, – wymienić prawa i obowiązki pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, – rozróżnić rodzaje znaków bezpieczeństwa i alarmów. 	<ul style="list-style-type: none"> – opisać znaki zakazu, nakazu, ostrzegawcze, ewakuacyjne i ochrony przeciwpożarowej oraz sygnały alarmowe, – omówić konsekwencje nieprzestrzegania obowiązków pracownika i pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. 	Klasa I
II. Proces wytwarzania wyrobów odzieżowych	Dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – odczytać rysunek modelowy, – posłużyć się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego, – odczytać rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego. 	<ul style="list-style-type: none"> – określić typy i metody produkcji na podstawie dokumentacji wyrobu odzieżowego, – opisać systemy organizacji produkcji. 	Klasa I
		<ul style="list-style-type: none"> – określić zasady wykonywania rysunku 	<ul style="list-style-type: none"> – scharakteryzować proces produkcji 	Klasa II

		<ul style="list-style-type: none"> technologicznego w odzieżownictwie, – scharakteryzować funkcje odzieży, – rozpoznawać materiały odzieżowe. 	odzieży.	
		<ul style="list-style-type: none"> – odczytać rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego, – posłużyć się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego, – rozróżnić grupy asortymentowe odzieży, – dobrać materiały podstawowe i dodatki krawieckie do podstawowych wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – scharakteryzować typy produkcji konfekcyjnej, – dobrać metody organizacji produkcji odzieży do typów produkcji konfekcyjnej. 	Klasa III
	Obliczanie ilości materiałów potrzebnych do wykonania określonych asortymentów odzieży	<ul style="list-style-type: none"> – określić zapotrzebowanie na dodatki krawieckie i zdobnicze, – obliczyć zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich podczas wykonania wyrobów odzieżowych, – obliczyć zapotrzebowanie na materiały odzieżowe do wykonania określonej liczby wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – obliczyć ilość materiałów odzieżowych i liczbę dodatków krawieckich potrzebnych do wykonania przeróbek wyrobów odzieżowych, – obliczyć ilość materiałów odzieżowych i liczbę dodatków krawieckich potrzebnych do wykonania napraw wyrobów odzieżowych. 	Klasa III
	Zasady rozkroju materiałów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – określa sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych, – dobrać urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – scharakteryzować techniki wykrawania elementów wyrobów odzieżowych, – dobrać sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych. 	Klasa I
		<ul style="list-style-type: none"> – określić rodzaje warstwowania materiałów, – scharakteryzować maszyny i urządzenia do warstwowania i rozkroju materiałów oraz wykrawania elementów wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – określić kolejność prac w krojowni, – posłużyć się dokumentacją, technologiczną wyrobu odzieżowego. 	Klasa II
		<ul style="list-style-type: none"> – określić czynniki wpływające na zużycie materiałów w przemysłowej produkcji odzieży, – posortować odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od wielkości wypadu, składu surowcowego itp. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić rodzaje odpadów produkcyjnych, – posłużyć się terminologią dotyczącą norm zużycia materiałów w przemysłowej produkcji odzieży. 	Klasa III
	Zasady łączenia elementów wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – wskazać sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych, – dobrać narzędzia i przybory krawieckie do łączenia elementów wyrobów odzieżowych, – rozróżnić rodzaje węzłów technologicznych. 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych, – dokonać interpretacji graficznego zapisu węzłów technologicznych. 	Klasa I

			<ul style="list-style-type: none"> – wskazać sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych, – dobrać techniki łączenia elementów wyrobów włókienniczych w zależności od rodzaju materiału, połączenia nitkowe i beznitkowe. 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych. 	Klasa II
	Sposoby wykończenia i uszlachetniania wyrobów odzieżowych		<ul style="list-style-type: none"> – wymienić sposoby wykończenia i uszlachetniania wyrobów odzieżowych, – dobrać procesy obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych, – dobrać parametry w procesie klejenia elementów wyrobu odzieżowego. 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić procesy obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych, – zaplanować operacje technologiczne związane z wykonywaniem wyrobów odzieżowych. 	Klasa III
	Kontrola jakości stosowana w procesach wytwarzania wyrobów odzieżowych.		<ul style="list-style-type: none"> – określić rodzaje i sposoby kontroli wyrobów odzieżowych, – ocenić jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania, – zastosować kontrolę międzyoperacyjną w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. 	Klasa II
	Metody i techniki rozwiązywania problemów		<ul style="list-style-type: none"> – ocenić jakość materiałów przeznaczonych do wykonania usług krawieckich, – określić zasady przeprowadzania kontroli gotowego wyrobu odzieżowego, – określić jakość wykonanych usług krawieckich i wyrobów odzieżowych, – opisać sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania, – opisać techniki twórczego rozwiązywania problemu. 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenić poprawność wykonania pracy na każdym etapie produkcji odzieży, – dokonać klasyfikacji gatunkowej wyrobu odzieżowego, – przedstawić alternatywne rozwiązania problemu, aby osiągnąć założone cele. 	Klasa III

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Propozycje metod nauczania

W procesie nauczania-uczenia się jest wskazane stosowanie następujących metod dydaktycznych: ćwiczeń kształtujących umiejętności odczytywania, projektowania i opracowywania dokumentacji technologicznej wyrobów odzieżowych, metody tekstu przewodniego, która ułatwi uczniom samodzielne zbieranie informacji, metody projektu, która sprzyja samodzielnemu rozwiązywaniu problemów oraz rozpoznaniu wybranej tematyki w pogłębiony sposób (wykonane przez uczniów projekty powinny być gromadzone przez uczniów w portfolio), metody pokazu, która ułatwi uczniom poznanie treści kształcenia dotyczących budowy oraz zasady działania maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania odzieży. Podczas realizacji programu szczególną uwagę należy zwrócić na prawidłową obsługę maszyn szwalniczych oraz potrzebę ich konserwacji, a także wyjaśnić zależność zachodzącą między ich prawidłową eksploatacją a bezawaryjną pracą.

W procesie nauczania-uczenia się należy zwracać uwagę na zasady rozkroju materiałów odzieżowych, doboru ściągów i szwów do określonych operacji technologicznych, metody łączenia elementów odzieży oraz wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych. W trakcie prowadzenia zajęć dydaktycznych należy również rozwijać

poczucie odpowiedzialności za jakość wykonanej pracy oraz kształtować nawyki korzystania z instrukcji obsługi maszyn i urządzeń, przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

Środki dydaktyczne

Modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym, maszyna szwalnicza z oprzyrządowaniem, schematy kinematyczne maszyn szwalniczych, schemat kinematyczny głowicy maszyny stębnówki, plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ściegi, katalogi maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym, katalogi ściegów i szwów maszynowych, normy obowiązujące w przemyśle odzieżowym, dokumentacje techniczno-technologiczne, tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, plansze przedstawiające układy szablonów, przykładowe szablony elementów wyrobów odzieżowych. Filmy dydaktyczne przedstawiające budowę oraz zasady działania maszyn i urządzeń stosowanych w procesach wytwarzania odzieży oraz prezentacje multimedialne dotyczące zasad wykonywania układów szablonów.

Indywidualizacja

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

Nauczyciel powinien:

- motywować uczniów do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości uczniów,
- uwzględniać zainteresowania uczniów,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczniów do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowej.

Warunki realizacji programu przedmiotu

Pracownia technologiczna wyposażona w:

- modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym,
- schematy kinematyczne maszyn szwalniczych,
- plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych,
- katalogi maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym, katalogi ściegów i szwów maszynowych,
- normy obowiązujące w przemyśle odzieżowym,
- dokumentacje techniczno-technologiczne wyrobów odzieżowych,
- tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych, tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży.

Pracownia projektowania i modelowania odzieży wyposażona w:

- stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do komputerowego wspomagania projektowania, urządzeniem wielofunkcyjnym, ploterem i projektorem multimedialnym,
- stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego ucznia) podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do komputerowego wspomagania projektowania,
- drukarkę umożliwiającą drukowanie w formacie A3 (jedna drukarka dla ośmiu uczniów),
- stanowiska rysunkowe z przyborami kreślarskimi (jedno stanowisko dla jednego ucznia),
- zestawy barw (plansze),
- modele i przekroje brył geometrycznych,
- części maszyn do produkcji wyrobów kaletniczych,
- wzory wyrobów kaletniczych i ich części składowe,
- stelaże do organizowania wystaw, manekiny,

- zestawy skór wyprawionych licowych i futerkowych,
- katalogi materiałów wykończeniowych i zdobniczych,
- formy i szablony wyrobów kaletniczych,
- konstrukcje wyrobów kaletniczych,
- katalogi i żurnale wyrobów skórzanych,
- normy dotyczące wyrobów kaletniczych.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

Do oceny edukacyjnych osiągnięć uczniów proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i pisemnych, testów dydaktycznych, obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

W procesie sprawdzania i oceniania osiągnięć uczniów szczególną uwagę należy zwracać na: rozpoznawanie maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, identyfikowanie mechanizmów maszyn szwalniczych i określanie ich funkcji, określanie zasad konserwacji maszyn szwalniczych, korzystanie z instrukcji obsługi maszyn, planowanie układów szablonów, obliczanie kosztów związanych z wykonywaniem wyrobów odzieżowych, posługiwanie się dokumentacją techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych, dobieranie metod wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Sprawdzanie osiągnięć ucznia powinno odbywać się przez cały czas realizacji na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno dostarczyć informacji dotyczących zakresu i stopnia realizacji celów kształcenia działu programowego.

Osiągnięcia uczniów należy oceniać na podstawie:

- ustnych sprawdzianów poziomu wiedzy i umiejętności,
- pisemnych sprawdzianów i testów osiągnięć szkolnych,
- kierunkowanej obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Wskazane jest, aby uczniowie dokonywali także samooceny własnej pracy i kolegów z zespołu wg zaproponowanych przez nauczyciela arkuszy samooceny i oceny oraz sprawdzianów postępów.

W procesie oceniania osiągnięć edukacyjnych uczniów należy uwzględnić wyniki wszystkich metod sprawdzania efektów kształcenia zastosowanych przez nauczyciela oraz ocenę za wykonane ćwiczenia. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów ucznia oraz bieżące korygowanie wykonywanych ćwiczeń.

Uwzględniając ćwiczenia, sprawdzanie efektów kształcenia powinno być przeprowadzone na podstawie prezentacji wykonanych prac. W ocenie należy uwzględnić następujące kryteria ogólne: merytoryczną zawartość projektu (dobór materiału, rodzaju surowca, kolorystyki, przyrządów do wykonania wyrobu odzieżowego, poprawność obliczeń), estetykę wykonania projektu, należy również uwzględnić kreatywność uczniów.

Po zakończeniu realizacji działu programowego proponuje się zastosowanie dwupoziomowego testu dydaktycznego. Zadania w teście mogą być otwarte (krótkiej odpowiedzi, z luką) lub zamknięte (wyboru wielokrotnego, na dobieranie, typu prawda/fałsz). Podsumowaniem osiągnięć uczniów w tym dziale może być opracowana dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobu odzieżowego.

JĘZYK OBCY W BRANŻY ODZIEŻOWEJ

Cele ogólne przedmiotu

1. Posługiwanie się obcojęzyczną terminologią zawodową dotyczącą procesu wytwarzania wyrobów odzieżowych.
2. Kształtowanie umiejętności porozumiewania się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy.
3. Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

Cele operacyjne

- 1) posłużyć się obcojęzyczną terminologią zawodową dotyczącą procesu wytwarzania wyrobów odzieżowych,
- 2) podejmować rozmowę na temat wysłuchanego tekstu dotyczącego trendów w modzie,
- 3) przeczytać i przetłumaczyć korespondencję otrzymywaną za pomocą poczty elektronicznej,
- 4) określać w języku obcym czynności związane z wytwarzaniem wyrobów odzieżowych,
- 5) posłużyć się językiem obcym w zakresie wspomagającym wykonywanie zadań zawodowych,
- 6) zastosować obcojęzyczne zwroty grzecznościowe w środowisku pracy,
- 7) przetłumaczyć na język obcy, z zachowaniem podstawowych zasad gramatyki i ortografii, teksty zawodowe napisane w języku polskim,
- 8) przetłumaczyć korespondencję obcojęzyczną dotyczącą wyrobu odzieżowego zamówionego przez klienta,
- 9) przeczytać obcojęzyczne instrukcje dotyczące zasad obsługi maszyn szwalniczych i urządzeń odzieżowych,
- 10) zredagować notatkę w języku obcym z tekstu zawodowego słuchanego i czytanego,
- 11) porozumieć się z uczestnikami procesu pracy w języku obcym, wykorzystując słownictwo zawodowe,
- 12) przekazać w języku obcym informacje dotyczące wykonywanych czynności zawodowych,
- 13) korzystać z obcojęzycznych zasobów 46internetu dotyczących projektowania i wykonywania wyrobów odzieżowych,
- 14) korzystać z obcojęzycznej dokumentacji techniczno-technologicznej,
- 15) przeprowadzić rozmowę w języku obcym dotyczącą realizowanych zadań,
- 16) negocjować warunki pracy w języku obcym,
- 17) dokonać analizy informacji opracowanych w języku obcym dotyczących procesu produkcji wyrobów odzieżowych,
- 18) przeczytać i przetłumaczyć obcojęzyczne teksty dotyczące zasady działania oraz obsługi maszyn szwalniczych,
- 19) odczytać zamieszczone na etykietach wyrobów odzieżowych informacje w języku obcym,
- 20) wyrażać swoje opinie dotyczące wykonywania czynności zawodowych,
- 21) słuchać ze zrozumieniem wypowiedzi w języku obcym współpracowników zgodnie z zasadami aktywnego słuchania,
- 22) porozumiewać się z zespołem współpracowników w języku obcym zawodowym,
- 23) korzystać z obcojęzycznych portali internetowych.

MATERIAŁ NAUCZANIA JĘZYK OBCY W BRANŻY ODZIEŻOWEJ

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe Uczeń potrafi:	Ponadpodstawowe Uczeń potrafi:	Etap realizacji
I. Posługiwanie się obcojęzyczną terminologią zawodową	Obcojęzyczne słownictwo zawodowe z zakresu wytwarzania wyrobów odzieżowych	36	<ul style="list-style-type: none">– określić główną myśl wypowiedzi/tekstu lub fragmentu wypowiedzi/tekstu,– opisać przedmioty, działania i zjawiska związane z czynnościami zawodowymi,– znaleźć w wypowiedzi/tekście określone informacje,– rozpoznać związki między poszczególnymi częściami tekstu,– ułożyć informacje w określonym porządku,	<ul style="list-style-type: none">– zastosować zasady konstruowania tekstów o różnym charakterze,– zastosować formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji,– wyrazić i uzasadnić swoje stanowisko.	Klasa III

			<ul style="list-style-type: none"> – przedstawić sposób postępowania w różnych sytuacjach zawodowych (np. udziela instrukcji, wskazówek, określa zasady). 		
	Konwersacje w języku obcym zawodowym		<ul style="list-style-type: none"> – przekazać w języku obcym nowożytnym informacje zawarte w materiałach wizualnych (np. wykresach, symbolach, piktogramach, schematach) oraz audiowizualnych (np. filmach instruktażowych), – przekazać w języku polskim informacje sformułowane w języku obcym nowożytnym, – przekazać w języku obcym nowożytnym informacje sformułowane w języku polskim lub tym języku obcym nowożytnym, – przedstawić publicznie w języku obcym nowożytnym wcześniej opracowany materiał, np. prezentację, – rozpoczynać, prowadzić i kończyć rozmowę, – uzyskać i przekazać informacje i wyjaśnienia. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyrazić swoje opinie i uzasadnić je, zapytać o opinie, zgodzić się lub nie zgodzić z opiniami innych osób, – prowadzić proste negocjacje związane z czynnościami zawodowymi, – zastosować zwroty i formy grzecznościowe, – dostosować styl wypowiedzi do sytuacji, - zapytać o upodobania i intencje innych osób, - zaproponować i zachęcać klienta do podjęcia właściwych decyzji. 	Klasa III
II. Porozumiewanie się językiem obcym zawodowym w środowisku pracy	Dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobów odzieżowych.		<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznać środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie czynności wykonywanych na stanowisku pracy, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy, – rozpoznać środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie narzędzi, maszyn, urządzeń i materiałów koniecznych do realizacji czynności zawodowych, – rozpoznać środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie procesów i procedur związanych z realizacją zadań zawodowych, – rozpoznać środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie formularzy, specyfikacji oraz innych dokumentów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych, – rozpoznać środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie świadczonych usług, w tym obsługi klienta. 	<ul style="list-style-type: none"> – zastosować środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie czynności wykonywanych na stanowisku pracy, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy, – zastosować środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie narzędzi, maszyn, urządzeń i materiałów koniecznych do realizacji czynności zawodowych, – zastosować środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie procesów i procedur związanych z realizacją zadań zawodowych, – zastosować środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie formularzy, specyfikacji oraz innych dokumentów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych, – zastosować środki językowe 	Klasa III

				umożliwiającej realizację czynności zawodowych w zakresie świadczonych usług, w tym obsługi klienta.	
	Porozumiewanie się w języku obcym ze współpracownikami.		<ul style="list-style-type: none"> – posłużyć się słownikiem dwujęzycznym i jednojęzycznym - pracować z tekstem w języku obcym nowożytnym, również za pomocą technologii informacyjno komunikacyjnych, – współdziałać z innymi osobami, realizując zadania językowe, – skorzystać z tekstów w języku obcym, również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych, – zidentyfikować słowa kluczowe, internacjonalizmy. 	<ul style="list-style-type: none"> – wykorzystać kontekst (tam gdzie to możliwe), aby w przybliżeniu określić znaczenie słowa, – uprościć (jeżeli to konieczne) wypowiedź, – zastąpić nieznaną słowami innymi, – wykorzystać opis, środki niewerbalne. 	Klasa III

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Propozycje metod nauczania

W procesie nauczania-uczenia się jest wskazane stosowanie następujących metod dydaktycznych: ćwiczenia kształtujące umiejętności poznawania słownictwa w języku obcym ukierunkowanym zawodowo.

Środki dydaktyczne

Wyposażenie pracowni: komputer stacjonarny z oprogramowaniem biurowym z dostępem do internetu, drukarka laserowa ze skanerem i kopiarką A4, projektor multimedialny, telewizor, ekran projekcyjny, tablica szkolna biała, tablica flipchart, słuchawki z mikrofonem oraz system do nauczania języków obcych, zestawy ćwiczeń, instrukcje do ćwiczeń, pakiety edukacyjne dla uczniów, słowniki jedno- i dwujęzyczne oraz słowniki techniczne.

Indywidualizacja

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

Nauczyciel powinien:

- motywować uczniów do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości uczniów,
- uwzględniać zainteresowania uczniów,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczniów do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowej.

Warunki realizacji programu przedmiotu

Pracownia komunikowania się w języku obcym zawodowym wyposażona w:

- stanowisko dla nauczyciela wyposażone w komputer stacjonarny z oprogramowaniem biurowym i z dostępem do internetu, z urządzeniem wielofunkcyjnym;
- projektor multimedialny, telewizor, ekran projekcyjny, tablicę szkolną białą suchościeralną, tablicę flipchart, słuchawki z mikrofonem, system do nauczania języków obcych;
- stanowisko dla każdego ucznia wyposażone w komputer stacjonarny z oprogramowaniem biurowym z dostępem do internetu oraz słuchawki z mikrofonem;
- biblioteczka wyposażona w słowniki, podręczniki i czasopisma specjalistyczne w języku obcym zawodowym.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNI

Do oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i pisemnych. W ocenie końcowej osiągnięć uczniów należy uwzględnić następujące kryteria: poprawność gramatyczną, płynność wymowy, konstrukcję wypowiedzi pisemnych, stosowanie słownictwa zawodowego oraz czas prezentacji.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Sprawdzanie osiągnięć ucznia powinno odbywać się przez cały czas realizacji na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno dostarczyć informacji dotyczących zakresu i stopnia realizacji celów kształcenia działu programowego.

Osiągnięcia uczniów należy oceniać na podstawie:

- ustnych sprawdzianów poziomu wiedzy i umiejętności,
- pisemnych sprawdzianów i testów osiągnięć szkolnych,
- ukierunkowanej obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Wskazane jest, aby uczniowie dokonywali także samooceny własnej pracy i kolegów z zespołu wg zaproponowanych przez nauczyciela arkuszy samooceny i oceny oraz sprawdzianów postępów.

W procesie oceniania osiągnięć edukacyjnych uczniów należy uwzględnić wyniki wszystkich metod sprawdzania efektów kształcenia zastosowanych przez nauczyciela oraz ocenę za wykonane ćwiczenia. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów ucznia oraz bieżące korygowanie wykonywanych ćwiczeń. Sprawdzanie efektów kształcenia będzie przeprowadzone na podstawie rozmowy z klientem.

W ocenie należy uwzględnić kryteria ogólne, zawartość merytoryczną opracowanego scenariusza rozmowy (przedmiot rozmowy, poprawność słownictwa), sposób komunikowania się z klientem, przestrzeganie czasu.

KSZTAŁCENIE ZAWODOWE PRAKTYCZNE

WYKONYWANIE WYROBÓW ODZIEŻOWYCH

Cele ogólne

1. Postępowanie zgodnie z zasadami dbałości o własne zdrowie i ochronę środowiska podczas wykonywania zadań zawodowych.
2. Poznanie przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu wyrobów odzieżowych.
3. Obsługiwanie maszyn szwalniczych podczas wykonywania określonych wyrobów odzieżowych.
4. Posługiwanie się dokumentacją techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych.
5. Dobieranie materiałów i dodatków krawieckich do wytwarzania wyrobów odzieżowych.
6. Przeprowadzanie kontroli międzyoperacyjnej podczas wykonywania operacji technologicznych oraz do oceny wykonanej pracy.
7. Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

Cele operacyjne

- 1) zorganizować stanowisko pracy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- 2) opisać źródła i rodzaje zagrożeń występujących w pracy,
- 3) opisać sposoby przeciwdziałania zagrożeniom życia i zdrowia w miejscu pracy,
- 4) wyjaśnić pojęcia: wypadek przy pracy, choroba zawodowa,
- 5) wymienić objawy typowych chorób zawodowych,
- 6) opisać wymagania ograniczające wpływ czynników szkodliwych i uciążliwych na organizm człowieka,
- 7) opisać środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywanych zadań zawodowych,
- 8) wskazać zastosowanie danego środka ochrony indywidualnej pracownika na stanowisku pracy,
- 9) dobrać środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac,
- 10) zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska,
- 11) zastosować środki ochrony indywidualnej podczas wykonywania wyrobów odzieżowych,
- 12) opisać bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy,
- 13) identyfikować znaki informacyjne dotyczące ochrony przeciwpożarowej,
- 14) wskazać zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych,
- 15) opisać zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej,
- 16) opisać zasady ochrony przeciwpożarowej,
- 17) wyjaśnić zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz w zakresie ochrony powietrza,
- 18) wyjaśnić zasady recyklingu zużytych materiałów pomocniczych,
- 19) opisać podstawowe symptomy wskazujące na stanach nagłego zagrożenia życia,
- 20) zabezpieczyć siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku,
- 21) ułożyć poszkodowanego w pozycji bezpiecznej,
- 22) powiadomić odpowiednie służby,
- 23) ocenić sytuację poszkodowanego na podstawie analizy objawów obserwowanych u poszkodowanego,
- 24) zaprezentować sposób udzielania pierwszej pomocy w przypadku krwotoku, oparzenia, złamania, omdlenia, zawału i udaru,
- 25) wykonać resuscytację krążeniowo-oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji,
- 26) posłużyć się projektami wyrobów odzieżowych,
- 27) skorzystać z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych,

- 28) dobrać materiały do określonych asortymentów odzieży,
- 29) dobrać dodatki krawieckie do określonych wyrobów odzieżowych,
- 30) dobrać materiały zdobnicze do różnych rodzajów ubiorów,
- 31) posłużyć się dokumentacją techniczno-technologiczną dotyczącą rozkroju materiałów odzieżowych,
- 32) wykonać operacje technologiczne zgodnie z dokumentacją wyrobu odzieżowego,
- 33) obliczyć zapotrzebowanie na materiały odzieżowe,
- 34) ocenić jakość materiałów przeznaczonych do wykonywania wyrobów odzieżowych,
- 35) dobrać sposoby rozkroju materiałów odzieżowych,
- 36) posłużyć się narzędziami i przyborami krawieckimi,
- 37) przygotować układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych,
- 38) dobrać urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych,
- 39) określić sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych,
- 40) przygotować układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych na materiale,
- 41) rozkroić materiał odzieżowy korzystając z szablonu,
- 42) dokonać kontroli jakości wykrojów,
- 43) dobrać parametry klejenia do rodzaju tkaniny i elementów wyrobu odzieżowego,
- 44) zaplanować zagospodarowanie odpadów odzieżowych,
- 45) dobrać rodzaje ściągów do określonych operacji technologicznych,
- 46) dobrać rodzaje szwów do określonych operacji technologicznych,
- 47) dobrać maszyny i urządzenia do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych,
- 48) dobrać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych,
- 49) przygotować maszyny szwalnicze do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych,
- 50) obsłużyć maszyny szwalnicze podczas wykonywania określonych wyrobów odzieżowych,
- 51) rozpoznać nieprawidłowości w działaniu mechanizmów maszyn szwalniczych,
- 52) podjąć działania związane z usuwaniem przyczyn nieprawidłowości funkcjonowania mechanizmów maszyn szwalniczych,
- 53) posłużyć się dokumentacją dotyczącą łączenia wyrobów odzieżowych,
- 54) określić zapotrzebowanie na dodatki krawieckie i zdobnicze,
- 55) połączyć elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych szwów,
- 56) połączyć elementy wyrobu odzieżowego z zastosowaniem określonych ściągów i szwów,
- 57) wykonać czynności związane z obróbką parowo-cieplną wyrobów odzieżowych,
- 58) zastosować sposoby kontroli międzyoperacyjnej w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych,
- 59) ocenić jakość wykonanych wyrobów odzieżowych,
- 60) wykonać czynności związane z wykończeniem wyrobów odzieżowych,
- 61) wykonać czynności związane z uszlachetnianiem wyrobów odzieżowych,
- 62) przewidywać skutki, w tym prawne, podejmowanych działań,
- 63) oceniać podejmowane działania,
- 64) przewidzieć konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń.

MATERIAŁ NAUCZANIA WYKONYWANIE WYROBÓW ODZIEŻOWYCH

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe Uczeń potrafi:	Ponadpodstawowe Uczeń potrafi:	Etap realizacji
I. Wykonywanie elementów wyrobów odzieżowych	Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska.	Ustala pracodawca	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić czynniki szkodliwe występujące w środowisku pracy działające na organizm człowieka, – opisać źródła i rodzaje zagrożeń występujących w pracy, – opisać sposoby przeciwdziałania zagrożeniom życia i zdrowia w miejscu pracy, – wyjaśnić pojęcia: wypadek przy pracy, choroba zawodowa, – wymienić objawy typowych chorób zawodowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić sposoby przeciwdziałania czynnikom szkodliwym, – opisać wymagania ograniczające wpływ czynników szkodliwych i uciążliwych na organizm człowieka. 	Klasa I
			<ul style="list-style-type: none"> – opisać środki indywidualnej i zbiorowej stosowane podczas wykonywanych zadań zawodowych, – wskazać zastosowanie danego środka ochrony indywidualnej pracownika na stanowisku pracy, – zastosować przepisy bhp i p.poż na stanowisku pracy, – dobrać środki ochrony indywidualnej i zbiorowej do rodzaju wykonywanych prac. 	<ul style="list-style-type: none"> – przewidzieć konsekwencje nieprzestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz wymagań ergonomii w trakcie realizacji zadań zawodowych. 	Klasa II
			<ul style="list-style-type: none"> – zastosować środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas pracy, – zastosować przepisy bhp i ppoż. na stanowisku pracy. 	<ul style="list-style-type: none"> – przewidzieć zagrożenia występujące w procesie produkcyjnym. 	Klasa III
	Dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobów odzieżowych		<ul style="list-style-type: none"> – odczytać rysunek modelowy, – posłużyć się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego. 	<ul style="list-style-type: none"> – określić typy i metody produkcji na podstawie dokumentacji wyrobu odzieżowego, – opisać systemy organizacji produkcji na podstawie opisu, charakterystyki i 	Klasa II

				schematów.	
			<ul style="list-style-type: none"> - odczytać rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego, - posłużyć się projektami wyrobów odzieżowych, - skorzystać z projektów plastycznych wyrobów odzieżowych, - podać definicję i cechy normy, - rozróżnić oznaczenie normy krajowej, - wykonać operacje technologiczne zgodnie z dokumentacją wyrobu odzieżowego. 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrać maszyny i urządzenia do kolejnych faz procesu technologicznego, - odczytać zadania produkcyjne zawarte w karcie operacji stanowiska pracy przedstawione w formie graficznej i opisowej, - wymienić cele normalizacji krajowej, - rozróżnić oznaczenie normy krajowej i międzynarodowej. 	Klasa III
	Dobór materiałów do określonych asortymentów odzieży		<ul style="list-style-type: none"> - określić zapotrzebowanie na dodatki krawieckie i zdobnicze, - obliczyć zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich podczas wykonania wyrobów odzieżowych, - dobrać materiały zdobnicze do różnych rodzajów ubiorów. 	<ul style="list-style-type: none"> - zaplanować ilość materiałów i liczbę dodatków krawieckich potrzebnych do wykonania przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych. 	Klasa II
			<ul style="list-style-type: none"> - wyliczyć materiały stosowane do określonych asortymentów odzieży, - dobrać materiały do określonych asortymentów odzieży, - dobrać dodatki krawieckie do określonych wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - zidentyfikować materiały stosowane do określonych asortymentów odzieży, - obliczyć zapotrzebowanie na materiały odzieżowe do wykonania określonej liczby wyrobów odzieżowych. 	Klasa III
	Rozkroj materiałów odzieżowych		<ul style="list-style-type: none"> - określić sposoby dokonywania rozkroju materiałów odzieżowych, - przygotować układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych na materiale, - skompletować poszczególne wykroje, - sporządzić rysunek układu szablonów na tkaninie, uwzględniając właściwości konfekcyjne materiałów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - określić kolejność prac w krojowni, - przygotować układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych na materiale. 	Klasa I
			<ul style="list-style-type: none"> - posłużyć się narzędziami i przyborami krawieckimi, - rozkroić materiał odzieżowy korzystając z szablonu, - obsłużyć maszyny i urządzenia do warstwowania materiałów, - obsłużyć maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów i wykrawania elementów wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - określić nieprawidłowości w pracy maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów i wykrawania elementów wyrobów odzieżowych, - dobrać sposoby rozkroju materiałów odzieżowych, - dobrać urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych. 	Klasa II

			<ul style="list-style-type: none"> - omówić metody kontroli jakości, - posortować odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od wielkości wypadu. 	<ul style="list-style-type: none"> - zastosować zasady kontroli jakości materiałów przed rozkrojem, - dokonać kontroli jakości wykrojów, - posortować odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od składu surowcowego. 	Klasa III
II. Łączenie elementów wyrobów odzieżowych	Ściegi ręczne i maszynowe		<ul style="list-style-type: none"> - zastosować ściegi ręczne w określonej operacji technologicznej, - dobrać rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych, - dobrać szwy maszynowe do określonych operacji technologicznych. 	<ul style="list-style-type: none"> - określić przyczyny tworzenia nieprawidłowych ściegów maszynowych, - posłużyć się normami dotyczącymi szwów maszynowych. 	Klasa I
	Wykonywanie węzłów technologicznych.		<ul style="list-style-type: none"> - wskazać sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych, - dobrać igły i nici do szycia ręcznego, - wykonać ściegi i szwy maszynowe. 	<ul style="list-style-type: none"> - określić zasady współdziałania podstawowych mechanizmów maszyn szyjących, - łączyć elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych ściegów i szwów. 	Klasa I
			<ul style="list-style-type: none"> - wykonać proste węzły technologiczne na elementach odzieży, - połączyć elementy wyrobu odzieżowego na podstawie rysunków instruktażowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - wykonać złożone węzły technologiczne na elementach odzieży. 	Klasa II
			<ul style="list-style-type: none"> - połączyć elementy wyrobu odzieżowego z zastosowaniem określonych ściegów i szwów, - wszyć różnego rodzaju rękawy, - zszyć wykrojone elementy skóry, - uszyć wyroby odzieżowe według dokumentacji techniczno-technologicznej, - wykonać elementy ozdobne w odzieży. 	<ul style="list-style-type: none"> - posłużyć się dokumentacją techniczno-technologiczną, - określić zasady przeprowadzania kontroli gotowego wyrobu odzieżowego, - dokonać klasyfikacji gatunkowej wyrobu odzieżowego. 	Klasa III
	Maszyny i urządzenia szwalnicze.		<ul style="list-style-type: none"> - zidentyfikować maszyny szwalnicze do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych, - przygotować maszyny szwalnicze do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych, - określić mechanizmy w maszynach szwalniczych, - posłużyć się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrać urządzenia do wykonywania wyrobów odzieżowych, - dobrać maszyny do wykonywania wyrobów odzieżowych. 	Klasa I
			<ul style="list-style-type: none"> - obsłużyć maszyny szwalnicze podczas 	<ul style="list-style-type: none"> - ustawić parametry szycia zgodnie z 	Klasa II

		<p>wykonywania określonych wyrobów odzieżowych,</p> <ul style="list-style-type: none"> – posłużyć się stębnówką płaską, – określić zasady konserwacji stębnówki płaskiej, – przesyć materiał po liniach o zróżnicowanym stopniu trudności, – wyregulować skok ściegu oraz naprężenie nitki górnej i dolnej, – scharakteryzować budowę zewnętrzną overlocka, – scharakteryzować podstawowe mechanizmy do tworzenia ściegu w overlocku, – posłużyć się maszyną overlock, – uszyć wyroby odzieżowe według dokumentacji techniczno-technologicznej, – posłużyć się normami dotyczącymi szwów maszynowych. 	<p>dokumentacją techniczną wyrobu,</p> <ul style="list-style-type: none"> – dobrać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych, – skorzystać ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności. 	
		<ul style="list-style-type: none"> – uszyć wyroby odzieżowe według dokumentacji techniczno-technologicznej, – wykonać różnego rodzaju zapięcia, – wykonać elementy ozdobne wyrobów odzieżowych, – obsłużyć maszyny szyjące ściegiem łańcuszkowym, – obsłużyć maszyny szyjące skóry, – obsłużyć maszyny specjalne do określonej operacji technologicznej, – określić zasady czyszczenia i konserwacji maszyn do szycia, – rozpoznać przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – dobrać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do rodzaju tkaniny, – dobrać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych, – wskazać sposób usunięcia przyczyny nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych, – usunąć proste przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. 	Klasa III
	Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska podczas wykonywania wyrobów odzieżowych.	<ul style="list-style-type: none"> – opisać bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy, – zidentyfikować znaki informacyjne dotyczące ochrony przeciwpożarowej, – wskazać zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych, – opisać zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz w zakresie ochrony powietrza, – wyjaśnić zasady recyklingu zużytych materiałów pomocniczych. 	Klasa II

		<p>urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej, – opisać zasady ochrony przeciwpożarowej.</p>		
	Zasady udzielania pierwszej pomocy	<p>– opisać podstawowe symptomy wskazujące na stanach nagłego zagrożenia życia, – zabezpieczyć siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku, – ułożyć poszkodowanego w pozycji bezpiecznej, – powiadomić odpowiednie służby.</p>	<p>– ocenić sytuację poszkodowanego na podstawie analizy objawów obserwowanych u poszkodowanego, – zaprezentować sposób udzielania pierwszej pomocy w przypadku krwotoku, oparzenia, złamania, omdlenia, zawału i udaru, – wykonać resuscytację krążeniowo oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji.</p>	Klasa III
	Obróbka parowo-ciepna wyrobów odzieżowych.	<p>– rozróżnić procesy obróbki parowo-ciepnej materiałów odzieżowych, – ustalić parametry parowo-ciepnej obróbki tkanin i tworzyw odzieżowych, – wykonać czynności związane z obróbką parowo-cieplną materiałów i wyrobów odzieżowych, – obsłużyć maszyny i urządzenia do obróbki termicznej odzieży.</p>	<p>– dobrać parametry w procesie klejenia elementów wyrobu odzieżowego, – dobrać parametry prasowania w zależności od składu surowcowego i rodzaju wykończenia materiału odzieżowego.</p>	Klasa II
		<p>– rozróżnić procesy obróbki parowo-ciepnej wyrobów odzieżowych, – wykonać obróbkę wykończeniową wyrobów odzieżowych, – obsłużyć prasy do klejenia, – połączyć elementy wyrobów odzieżowych za pomocą zgrzewania, – podkleić elementy odzieży wkładami usztywniającymi i wzmacniającymi.</p>	<p>– dobrać procesy obróbki parowo-ciepnej wyrobów odzieżowych, – ocenić jakość termicznej obróbki odzieży według określonych kryteriów.</p>	Klasa III
	Ocena jakości wykonywania wyrobu odzieżowego Odpowiedzialność za podejmowane działania	<p>– rozróżnić rodzaje błędów w zależności od przyczyny ich powstania, – ocenić jakość wykonanych wyrobów odzieżowych, – wskazać obszary odpowiedzialności prawnej za podejmowane działania, – przewidywać skutki, w tym prawne, podejmowanych działań, – oceniać podejmowane działania.</p>	<p>– ocenić jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych, – ocenić jakość materiałów przeznaczonych do wykonania usług krawieckich, – przewidzieć konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku</p>	Klasa II

				pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń.	
			– wyjaśnić zasadność kontroli międzyoperacyjnej w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych.	– zastosować kontrolę międzyoperacyjną w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych.	Klasa III

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Propozycje metod nauczania

W procesie nauczania-uczenia się jest wskazane stosowanie następujących metod dydaktycznych: pokazu z instruktązem oraz ćwiczeń produkcyjnych, podczas których uczniowie będą wykonywali zróżnicowane czynności kształtujące umiejętności związane z korzystaniem z dokumentacji techniczno-technologicznej, obliczaniem zapotrzebowania na materiały odzieżowe i dodatki krawieckie, rozkrojem materiałów odzieżowych oraz przygotowaniem ich do procesu łączenia. W procesie nauczania-uczenia się należy zwrócić uwagę na: przygotowanie maszyn do szycia, dobór ściegów i szwów maszynowych, chronologię i techniki łączenia elementów wyrobów odzieżowych, korzystanie z dokumentacji techniczno-technologicznej wyrobów odzieżowych, a także rozwijać poczucie odpowiedzialności za jakość wykonanej pracy.

Środki dydaktyczne

Przykładowa dokumentacja techniczno-technologiczna, tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych, próbki wkładów odzieżowych, szablony wyrobów odzieżowych, narzędzia i urządzenia krojce, przybory i narzędzia krawieckie. Narzędzia i przybory do szycia maszynowego, dodatki krawieckie, maszyna stębnówka płaska z oprzyrządowaniem, ekspozyty odzieży we fragmentach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych, a także dziurkarka odzieżowa i guzikarka, dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobów odzieżowych.

Indywidualizacja

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

Nauczyciel powinien:

- motywować uczniów do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości uczniów,
- uwzględniać zainteresowania uczniów,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczniów do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowej.

Warunki realizacji programu przedmiotu

Warsztaty szkolne wyposażone w:

- stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w: manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki, dodatki krawieckie,
- stanowiska rozkroju i klejenia (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w: stół, narzędzia, przybory do rozkroju, klejarkę,
- stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczniów), wyposażone w: stół do prasowania, żelazko elektryczno-parowe, przybory do prasowania,
- stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia), wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem,
- stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczniów), wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych,

- manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki, taśmę krawiecką,
- maszyny overlok
- elementy odzieży wykonane w etapach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych,
- maszyny: dziurkarkę guzikarkę, podszywarękę, renderkę,
- regały, stojaki na wykroje, pojemniki na segregowane odpady,
- instrukcje obsługi maszyn oraz narzędzia stosowane podczas obsługi maszyn.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

Do oceny edukacyjnych osiągnięć uczniów proponuje się stosowanie: sprawdzianów ustnych i praktycznych oraz obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń. W ocenie końcowej osiągnięć uczniów należy uwzględnić wyniki wszystkich metod sprawdzania oraz efekty wykonanych prac uczniów.

W procesie oceniania szczególną uwagę należy zwrócić na: dobieranie szablonów do wykonania określonych elementów wyrobów odzieżowych, dobieranie materiałów do wykonania określonych asortymentów odzieży, dokonywanie rozkroju materiałów odzieżowych, ocenianie jakości wykrojów elementów wyrobów odzieżowych, korzystanie z dokumentacji techniczno-technologicznej wyrobów odzieżowych, jakość wykonania wyrobów odzieżowych, jakość wykończenia wyrobów odzieżowych oraz dobór metod uszlachetnienia i zdobienia wyrobów odzieżowych.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Obserwując czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń i dokonując oceny jego pracy, należy zwrócić uwagę na:

- umiejętność radzenia sobie z sytuacjami zbliżonymi do rzeczywistych zadań zawodowych,
- umiejętność pracy w zespole.

Zaleca się systematyczne ocenianie postępów ucznia oraz bieżące korygowanie wykonywanych ćwiczeń.

Oceniając osiągnięcia uczniów, należy również zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji technicznej, katalogów oraz norm dotyczących wyrobów włókienniczych.

USŁUGI KRAWIECKIE

Cele ogólne

1. Wykonywanie czynności związanych z przeróbką wyrobów odzieżowych.
2. Wykonywanie czynności związanych z naprawą wyrobów odzieżowych.
3. Wykonywanie czynności związanych z wykończeniem i uszlachetnieniem wyrobów odzieżowych zgodnie z zamówieniem klienta.
4. Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

Cele operacyjne

- 1) opisywać procedury zachowania się świadka wypadku przy pracy,
- 2) określać warunki, w których należy udzielić pierwszej pomocy w wypadkach,
- 3) omawiać procedury postępowania powypadkowego,
- 4) wymieniać instytucje i służby zajmujące się ochroną pracy, ochroną przeciwpożarową i ochroną środowiska w Polsce,
- 5) rozróżniać instytucje oraz służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska,
- 6) opisać wymagania ergonomiczne dla stanowiska pracy,
- 7) określić działania zapobiegające powstaniu pożaru na stanowisku pracy,
- 8) zastosować zasady organizacji stanowiska pracy związane z użytkowaniem narzędzi,

- 9) zorganizować stanowisko szycia ręcznego i maszynowego zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska oraz wymaganiami ergonomii,
- 10) korzystać z instrukcji obsługi urządzeń technicznych podczas pracy,
- 11) odczytać projekty plastyczne różnych wyrobów odzieżowych,
- 12) rozpoznać elementy wyrobów odzieżowych na podstawie projektów,
- 13) skorzystać z projektów plastycznych w trakcie wykonywania wyrobów odzieżowych,
- 14) dobierać narzędzia i przybory krawieckie,
- 15) wykonać pomiary krawieckie zgodnie z obowiązującymi zasadami,
- 16) zapisać pomiary krawieckie,
- 17) dobierać materiały odzieżowe zgodnie z zamówieniem klienta,
- 18) obliczać ilość materiałów odzieżowych niezbędnych do realizacji zamówienia klienta,
- 19) dobierać dodatki krawieckie i zdobnicze do realizacji zamówienia klienta,
- 20) wykonać konstrukcję i modelowanie form wyrobów odzieżowych,
- 21) wykonać konstrukcję i modelowanie form wyrobów odzieżowych z uwzględnieniem zamówienia klienta,
- 22) wykonać szablony planowanych do wykonania wyrobów odzieżowych,
- 23) obliczać ilość dodatków krawieckich niezbędnych do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych,
- 24) dokonać kalkulacji kosztów usług krawieckich,
- 25) dobierać sposoby rozkroju materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych na miarę,
- 26) wykonać ściegi ręczne i maszynowe,
- 27) wykonać połączenia wyrobów odzieżowych w celu przeprowadzenia przymiarek krawieckich,
- 28) wykonać czynności związane z wykończeniem i uszlachetnieniem wyrobów odzieżowych zgodnie z zamówieniem klienta,
- 29) uwzględniać reklamacje klienta dotyczące wykonanej usługi,
- 30) określać rodzaj i zakres prac związanych z przeróbką wyrobów odzieżowych,
- 31) dobierać narzędzia i przybory krawieckie do wykonania czynności związanych z przeróbką lub naprawą wyrobów odzieżowych,
- 32) przygotować wyroby odzieżowe do planowanych przeróbek,
- 33) dobierać sposoby wykonania przeróbek wyrobów odzieżowych,
- 34) wykonać czynności związane z przeróbką wyrobów odzieżowych,
- 35) ocenić jakość wykonanej przeróbki,
- 36) określić rodzaj i zakres prac związanych z naprawą wyrobów odzieżowych,
- 37) przygotować wyroby odzieżowe do planowanych napraw,
- 38) dobierać sposoby wykonania napraw wyrobów odzieżowych,
- 39) wykonać czynności związane z naprawą wyrobów odzieżowych,
- 40) oceniać jakość wykonanej naprawy,
- 41) obliczać ilość materiałów i dodatków krawieckich potrzebnych do wykonania przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych,
- 42) dokonać kalkulacji kosztów usług krawieckich,
- 43) oceniać jakość wykonanych przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych,
- 44) uwzględnić reklamacje klienta dotyczące jakości wykonanych przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych,
- 45) pracować w zespole, ponosząc odpowiedzialność za realizowane zadanie,
- 46) omówić czynności realizowane w ramach czasu pracy,
- 47) określić czas realizacji zadań,
- 48) zrealizować działania w wyznaczonym czasie,
- 49) dokonać modyfikacji zaplanowanych działań,
- 50) wyjaśnić pojęcia komunikacji interpersonalnej,

- 51) identyfikować sygnały werbalne i niewerbalne,
 52) stosować aktywne metody słuchania,
 53) prowadzić dyskusję.

MATERIAŁ NAUCZANIA USŁUGI KRAWIECKIE

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe Uczeń potrafi:	Ponadpodstawowe Uczeń potrafi:	Etap realizacji
I. Krawiectwo usługowo-miarowe	Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska przy wykonywaniu usług krawieckich	Ustala pracodawca	<ul style="list-style-type: none"> – opisać procedury zachowania się świadka wypadku przy pracy, – omawiać procedury postępowania powypadkowego. 	<ul style="list-style-type: none"> – określić warunki, w których należy udzielić pierwszej pomocy w wypadkach, – udzielić pierwszej pomocy. 	Klasa II
			<ul style="list-style-type: none"> – wymienić instytucje i służby zajmujące się ochroną pracy, ochroną przeciwpożarową i ochroną środowiska w Polsce, – rozróżnić instytucje oraz służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska. 	<ul style="list-style-type: none"> – scharakteryzować zadania instytucji i służby zajmujące się ochroną pracy, ochroną przeciwpożarową i ochroną środowiska w Polsce. 	Klasa III
	Pomiary krawieckie wykonywane na potrzeby krawiectwa miarowo-usługowego		<ul style="list-style-type: none"> – określić zasady wykonania pomiarów krawieckich do wykonania określonych wyrobów odzieżowych, – wykonać pomiary krawieckie z figury klienta, – zapisać pomiary krawieckie, – zastosować znaki i symbole podczas wykonania pomiarów krawieckich, – posłużyć się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich, – wykonać pomiary krawieckie zgodnie z obowiązującymi zasadami, – wykonać pomiary krawieckie nietypowej figury człowieka, – przygotować wyrób odzieżowy do miar, – przeprowadzić I i II miarę, – nanieść poprawki krawieckie podczas miar i po ich dokonaniu. 	<ul style="list-style-type: none"> – zaplanować wyposażenie pracowni wytwarzania odzieży na miarę, – posłużyć się tabelami wymiarów antropometrycznych, – wykonać pomiary figury klienta w zależności od rodzaju planowanego wyrobu odzieżowego, – określić zasady tuszowania wad figury poprzez środki krawieckie, – wykonać pomiary krawieckie dla figur nietypowych. 	Klasa III
	Rysunki wyrobów odzieżowych		<ul style="list-style-type: none"> – zastosować zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych, – odczytać informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów 	<ul style="list-style-type: none"> – odczytać projekty plastyczne różnych wyrobów odzieżowych, – zastosować programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych 	Klasa III

		<p>technologicznych wyrobu,</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozpoznać elementy wyrobów odzieżowych na podstawie projektów, - skorzystać z projektów plastycznych w trakcie wykonywania wyrobów odzieżowych. 	wyrobów.	
	Formy i szablony wyrobów odzieżowych.	<ul style="list-style-type: none"> - zastosować rodzaje układów szablonów, - przygotować układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych, - zastosować zasady prawidłowego warstwowania materiałów, - wykonać konstrukcję i modelowanie form wyrobów odzieżowych, - wykroić elementy odzieży z materiałów podstawowych, wkładów ocieplających, podszewek. 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrać układy szablonów do wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału, - dobrać układy szablonów do wyrobów odzieżowych w zależności od liczby wyrobów. 	Klasa II
		<ul style="list-style-type: none"> - wykonać szablony planowanych do wykonania wyrobów odzieżowych, - wykonać modele form dla nietypowych figur kobiecych, - wykonać modele form dla nietypowych figur męskich, - wykroić elementy odzieży z materiałów podstawowych, wkładów ocieplających, podszewek. 	<ul style="list-style-type: none"> - wykonać konstrukcję i modelowanie form wyrobów odzieżowych z uwzględnieniem zamówienia klienta. 	Klasa III
	Szycie ręczne i maszynowe	<ul style="list-style-type: none"> - zastosować ścięgi ręczne w określonej operacji technologicznej, - dobrać igły i nici do szycia ręcznego, - wykonać ścięgi ręczne, - wykonać połączenia wyrobów odzieżowych w celu przeprowadzenia przymiarek. 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrać rodzaje szwów do operacji technologicznych, krawieckich. 	Klasa II
		<ul style="list-style-type: none"> - przesyć materiał po liniach o zróżnicowanym stopniu trudności, - uszyć wyroby odzieżowe zgodnie z projektem plastycznym, - uszyć wyroby odzieżowe według dokumentacji techniczno-technologicznej. 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrać rodzaje ściągów maszynowych do określonych operacji technologicznych. - dobierać rodzaje ściągów maszynowych do określonych operacji technologicznych w zależności od rodzaju i grubości stosowanych nici. 	Klasa III
	Wykończenie i zdobienie wyrobów odzieżowych zgodnie z zamówieniem klienta.	<ul style="list-style-type: none"> - rozróżnić metody wykańczania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych, - wykonać czynności związane z wykończeniem wyrobów odzieżowych, 	<ul style="list-style-type: none"> - wykonać czynności związane z wykończeniem i uszlachetnieniem wyrobów odzieżowych zgodnie z zamówieniem klienta, 	Klasa II

	Zadania zawodowe wykonywane zespołowo, stosując zasady komunikacji interpersonalnej		<ul style="list-style-type: none"> - zastosować techniki prasowania elementów oraz gotowych wyrobów odzieżowych, - zastosować operacje obróbki klejowej do elementów odzieży. 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrać metody wykańczania wyrobów odzieżowych. 	
			<ul style="list-style-type: none"> - dokonać obróbki wykończeniowej wyrobów odzieżowych, - wykonać czynności związane z uszlachetnieniem wyrobów odzieżowych zgodnie projektem, - zastosować zasady składowania i przechowywania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich, - pracować w zespole, ponosząc odpowiedzialność za realizowane zadanie, - omówić czynności realizowane w ramach czasu pracy, - określić czas realizacji zadań, - zrealizować działania w wyznaczonym czasie, - dokonać modyfikacji zaplanowanych działań, - wyjaśnić pojęcia komunikacji interpersonalnej, - zidentyfikować sygnały werbalne i niewerbalne, - zastosować właściwe formy komunikacji werbalnej i niewerbalnej, - przestrzegać podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole, - angażować się w realizację wspólnych działań zespołu, - wymienić rodzaje komunikatów stosowanych w komunikacji interpersonalnej. 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrać dodatki do modeli odzieży, - dobrać metody uszlachetniania wyrobów odzieżowych, - sprawdzić zgodność wykonania wyrobu odzieżowego z projektem, - zaplanować pracę zespołu w celu wykonania zadania, - określić działania realizowane wspólnie przez zespół, - wskazać bariery w procesie komunikacji, - zaprezentować własne stanowisko, stosując różne rodzaje komunikacji, - stosować aktywne metody słuchania, - prowadzić dyskusję, - monitorować realizację zaplanowanych działań, - wskazać style komunikacji interpersonalnej, - ocenić skuteczność styli komunikacji. 	Klasa III
II. Przeróbki i naprawy wyrobów odzieżowych	Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska podczas wykonywania prac związanych z naprawą lub przeróbką		<ul style="list-style-type: none"> - opisać wymagania ergonomiczne dla stanowiska pracy, - określić działania zapobiegające powstaniu pożaru na stanowisku pracy, - zastosować zasady organizacji stanowiska pracy związanych z użytkowaniem narzędzi, - zorganizować stanowisko do wykonywania 	<ul style="list-style-type: none"> - przewidzieć konsekwencje nieprzestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz wymagań ergonomii w trakcie realizacji zadań zawodowych. 	Klasa II

	wyrobów odzieżowych		prac związanych z naprawą wyrobów odzieżowych zgodnie z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy.		
			<ul style="list-style-type: none"> - korzystać z instrukcji obsługi urządzeń technicznych podczas pracy, - zorganizować stanowisko do wykonywania prac związanych z przeróbką wyrobów odzieżowych zgodnie z wymaganiami ergonomii. 	<ul style="list-style-type: none"> - przewidzieć konsekwencje nieprzestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz wymagań ergonomii w trakcie realizacji zadań zawodowych. 	Klasa III
	Analiza możliwości wykonania usług związanych z przeróbką lub naprawą wyrobów odzieżowych		<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznać uszkodzenia wyrobu odzieżowego, - określić rodzaj i zakres prac związanych z naprawą wyrobów odzieżowych, - określić rodzaj i zakres prac związanych z przeróbką odzieży miarowej. 	<ul style="list-style-type: none"> - dokonać kalkulacji kosztów usług krawieckich, - dobrać sposób usunięcia uszkodzenia wyrobów odzieżowych. 	Klasa II
			<ul style="list-style-type: none"> - zastosować określenia, znaki i symbole stosowane w krawiectwie, - rozpoznać uszkodzenia wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - obliczyć koszty wykonania napraw wyrobów, - obliczyć koszty przeróbek miarowych wyrobów odzieżowych. 	Klasa III
	Wykonywanie prac związanych z przeróbkami lub naprawą wyrobów odzieżowych		<ul style="list-style-type: none"> - przyjąć zamówienie od klienta dotyczące naprawy odzieży, - określić rodzaj i zakres prac związanych z naprawą wyrobów odzieżowych, - przygotować wyroby odzieżowe do planowanych napraw, - dobrać narzędzia i przybory krawieckie do wykonania czynności związanych z naprawą wyrobów odzieżowych, - wykonać czynności związane z naprawą wyrobów odzieżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrać sposoby wykonania napraw wyrobów odzieżowych, - uwzględnić reklamacje klienta dotyczące wykonanej usługi. 	Klasa II
			<ul style="list-style-type: none"> - przyjąć zamówienie od klienta dotyczące przeróbki wyrobu odzieżowego, - określić rodzaj i zakres prac związanych z przeróbką wyrobu odzieżowego, - przygotować wyrób odzieżowy do planowanych przeróbek, - dobrać narzędzia i przybory krawieckie do wykonania czynności związanych z przeróbką wyrobu odzieżowego, - wykonać czynności związane z przeróbką wyrobu odzieżowego. 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrać sposoby wykonania przeróbki wyrobów odzieżowych, - zastosować zasady normowania materiałów, - uwzględnić reklamacje klienta dotyczące wykonanej usługi. 	Klasa III

	Ocena jakości wykonywania przeróbki lub naprawy wyrobu odzieżowego		– rozróżnić rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania, – ocenić jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych.	– wyjaśnić sposoby kontroli międzyoperacyjnej w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, – określić rodzaje i sposoby kontroli wyrobów odzieżowych.	Klasa II
			– ocenić jakość materiałów przeznaczonych do wykonania usług krawieckich, – określić jakość wykonanych usług krawieckich, – ocenić jakość wykonanych wyrobów odzieżowych.	– zastosować kontrolę międzyoperacyjną w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, – uwzględnić reklamacje klienta dotyczące jakości wykonanych przeróbek i napraw wyrobów odzieżowych.	Klasa III

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Propozycje metod nauczania

W procesie nauczania-uczenia się jest wskazane stosowanie następujących metod dydaktycznych: pokazu z objaśnieniem, pokazu z instruktazem, metody projektów, metody przypadków oraz ćwiczeń praktycznych. Szczególnie zaleca się stosowanie ćwiczeń, które umożliwiają kształtowanie umiejętności praktycznych, a także postaw zawodowych, takich jak: systematyczność, samodzielność, cierpliwość i dokładność. Należy również zwracać uwagę na sposoby komunikowania się z klientami oraz udzielanie porad związanych z wykonywaniem usług krawieckich.

Środki dydaktyczne

Plansze przedstawiające zasady wykonywania pomiarów krawieckich, tabele wymiarów, albumy projektów odzieży, próbniki tkanin i dodatków krawieckich, środki ochrony indywidualnej, instrukcje obsługi maszyn.

Indywidualizacja

Formy indywidualizacji pracy uczniów uwzględniające:

- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do potrzeb ucznia,
- dostosowanie warunków, środków, metod i form kształcenia do możliwości ucznia.

Nauczyciel powinien:

- motywować uczniów do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości uczniów,
- uwzględniać zainteresowania uczniów,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczniów do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowej.

Warunki realizacji programu przedmiotu

Warsztaty szkolne wyposażone w:

- stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w: manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki, dodatki krawieckie,
- stanowiska rozkroju i klejenia (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w: stół, narzędzia, przybory do rozkroju, klejarkę,
- stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczniów), wyposażone w: stół do prasowania, żelazko elektryczno-parowe, przybory do prasowania,
- stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia), wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem,

- stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczniów), wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych,
- manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki, taśmę krawiecką,
- maszyny owerlok (jedna maszyna dla trzech uczniów),
- elementy odzieży wykonane w etapach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych,
- maszyny: dziurkarkę, guzikarkę, podszywarkę, renderkę,
- regały, stojaki na wykroje, pojemniki na segregowane odpady,
- instrukcje obsługi maszyn oraz narzędzia stosowane podczas obsługi maszyn.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

Do sprawdzania efektów kształcenia proponuje się stosowanie sprawdzianów ustnych oraz obserwacji czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów ucznia oraz bieżące korygowanie błędów pojawiających się w trakcie wykonywania ćwiczeń.

W ocenie końcowej osiągnięć uczniów należy uwzględnić wszystkie metody sprawdzania osiągnięć uczniów oraz wykonanie i prezentację sporządzonych wyrobów odzieżowych.

W procesie sprawdzania i oceniania osiągnięć uczniów szczególną uwagę należy zwracać na: komunikowanie z klientem, wykonywanie pomiarów krawieckich, dobór dodatków krawieckich i zdobniczych, jakość wykonanych wyrobów odzieżowych, ocenę jakości wyrobów odzieżowych pod kątem możliwości wykonania naprawy lub przeróbki krawieckiej, dobór technik i sposobów wykonywania napraw i przeróbek wyrobów odzieżowych, dobór dodatków krawieckich oraz jakość wykonanych usług krawieckich.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Obserwując czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń i dokonując oceny jego pracy, należy zwrócić uwagę na:

- umiejętność radzenia sobie w sytuacjami zbliżonymi do rzeczywistych zadań zawodowych,
- umiejętność pracy w zespole.

Zaleca się systematyczne ocenianie postępów ucznia oraz bieżące korygowanie wykonywanych ćwiczeń.

Oceniając osiągnięcia uczniów, należy również zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji technicznej, katalogów oraz norm dotyczących wyrobów włókienniczych. Sprawdzanie efektów kształcenia powinno być przeprowadzone na podstawie prezentacji wykonanych prac. W ocenie należy uwzględnić następujące kryteria ogólne: merytoryczną zawartość projektu i estetykę wykonania projektu, należy również uwzględnić kreatywność uczniów.

W trakcie realizacji działu programowego podsumowaniem osiągnięć uczniów może być prowadzona w ramach SZOK działającego w szkole mini działalność gospodarcza związana z wykonywaniem przez uczniów klasy trzeciej przeróbek i napraw krawieckich dla nauczycieli i uczniów całej szkoły.

IV. PROPOZYCJA SPOSOBU EWALUACJI PROGRAMU NAUCZANIA ZAWODU

Cele ewaluacji

Określenie jakości i skuteczności realizacji programu nauczania w zakresie:

- osiągnięcia szczegółowych efektów kształcenia,
- doboru oraz zastosowania form, metod i strategii nauczania,
- współpracy z pracodawcami w zakresie realizacji zajęć praktycznych i egzaminu zawodowego w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie krawiec.

Zastosowane metody, techniki badania oraz użyte narzędzia pomiarowe w fazie refleksyjnej.

Diagnozowanie potrzeb nauczycieli kształcenia zawodowego, ogólnokształcącego i uczniów z zastosowaniem: dyskusji na forum grupy, badań ankietowych, rozmów indywidualnych. Badamy opracowany program przed jego realizacją. Sprawdzamy, czy przy budowaniu programu uwzględnione zostały wszystkie kryteria doboru i układu materiału nauczania danego przedmiotu, analizujemy relacje między poszczególnymi elementami i częściami programu, określamy trafności doboru materiału nauczania, metod, środków dydaktycznych, form organizacyjnych ze względu na przyjęte cele.

Zastosowane metody, techniki badania oraz użyte narzędzia pomiarowe w fazie kształtującej.

Badamy program nauczania w toku jego realizacji z zastosowaniem: ankiet, wywiadów, obserwacji, analizy dokumentacji realizacji programu. Badamy i analizujemy przebieg procesu kształcenia opartego na założeniach programu nauczania dla zawodu krawiec, dostosowujemy metody nauczania do określonych zadań i warunków, dobieramy środki dydaktyczne i rozwiązania organizacyjne oraz przygotowujemy narzędzia pomiaru osiągnięć uczniów.

Zastosowane metody, techniki badania oraz użyte narzędzia pomiarowe w fazie podsumowującej.

Oceniamy program jako całość z zastosowaniem: testów wiedzy i umiejętności, wystaw prac uczniów, wywiadów, ankiet oraz badań losów absolwentów. W podsumowaniu oceniamy program jako całość, dokonujemy pomiaru osiągnięć uczniów, przeprowadzamy analizę końcową efektów realizacji programu, nanosimy określone zmiany w naszym programie.

Cele ewaluacji

Określenie jakości i skuteczności realizacji programu nauczania zawodu w zakresie:

- osiągnięcia szczegółowych efektów kształcenia,
- doboru oraz zastosowania form, metod i strategii nauczania,
- współpracy z pracodawcami w zakresie realizacji zajęć praktycznych i egzaminu w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie krawiec.

Faza refleksyjna				
Obszar badania	Pytania kluczowe	Wskaźniki świadczące o efektywności	Metody, techniki badania/narzędzia	Termin badania
Układ materiału nauczania danego przedmiotu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czy w programie nauczania określono wszystkie efekty kształcenia zawarte w Podstawie programowej kształcenia zawodowego dla zawodu? 2. Czy program nauczania uwzględnia spiralną strukturę treści? 3. Czy efekty kształcenia kluczowe dla zawodu zostały podzielone na materiał nauczania w taki sposób, aby były kształtowane przez kilka przedmiotów w całym cyklu kształcenia w zakresie kwalifikacji? 4. Czy wszyscy nauczyciele współpracują przy ustalaniu kolejności realizacji treści programowych? 	<p>Program nauczania umożliwia przygotowanie do egzaminu zawodowego.</p> <p>Układ treści programowych jest spiralny.</p> <p>Kluczowe efekty kształcenia są realizowane na teoretycznych przedmiotach zawodowych i przedmiotach organizowanych w formie zajęć praktycznych z uwzględnieniem rozszerzania zakresu</p>	Dyskusja na forum grupy, badania ankietowe, rozmowy indywidualne.	Przed rozpoczęciem realizacji programu

		treści efektów kształcenia. Nauczyciele w planach pracy uwzględniają korelację między przedmiotową.		
Relacje między poszczególnymi elementami i częściami programu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czy program nauczania uwzględnia podział na teoretyczne przedmioty zawodowe i przedmioty organizowane w formie zajęć praktycznych? 2. Czy program nauczania uwzględnia korelację między przedmiotową? 	<p>Program nauczania jest podzielony na kształcenie zawodowe na podstawie teoretycznych przedmiotów zawodowych i przedmiotów organizowanych w formie zajęć praktycznych przedmiotach w stosunku 60% do 40%.</p> <p>Nauczyciele w planach pracy uwzględniają korelację międzyprzedmiotową.</p>	Dyskusja na forum grupy, badania ankietowe, rozmowy indywidualne.	Przed rozpoczęciem realizacji programu
Trafność doboru materiału nauczania, metod, środków dydaktycznych, form organizacyjnych ze względu na przyjęte cele	<ol style="list-style-type: none"> 1. Jaki jest stan wiedzy uczniów z treści bazowych dla przedmiotu przed rozpoczęciem wdrażania programu? 2. Czy cele nauczania zostały poprawnie sformułowane? 3. Czy cele nauczania odpowiadają opisanym treściom programowym? 4. Czy dobór metod nauczania pozwoli na osiągnięcie celu? 5. Czy zaproponowane metody umożliwiają realizację treści? 6. Czy dobór środków dydaktycznych pozwoli na osiągnięcie celu? 	<p>Diagnoza wiedzy i umiejętności uczniów.</p> <p>Zgodność celów nauczania z efektami kształcenia określonymi w podstawie programowej.</p> <p>Adekwatność metod nauczania do realizowanych treści programowych.</p> <p>Materiał nauczania, zastosowane metody i dobór środków dydaktycznych wspomaga przygotowanie ucznia do zdania egzaminu zawodowego.</p> <p>Wykaz środków dydaktycznych zgodny z warunkami realizacji przedmiotów.</p>	Dyskusja na forum grupy, badania ankietowe, rozmowy indywidualne.	Przed rozpoczęciem realizacji programu
Dostosowanie programu	1. Czy program nie jest przeładowany treściami	Dostosowanie treści nauczania do	Dyskusja na forum grupy,	Przed

nauczania do możliwości ucznia oraz potrzeb rynku pracy i systemu egzaminów zawodowych	<p>programowymi?</p> <p>2. Czy program nauczania jest zgodny z potrzebami rynku pracy?</p> <p>3. Czy treści zawarte w programie nauczania przedmiotów nie są technologicznie przestarzałe?</p> <p>4. Czy program nauczania jest zgodny z wymaganiami egzaminacyjnymi?</p>	<p>poziomu nauczania i liczby godzin przeznaczonych na realizację programu.</p> <p>Dostosowanie programu nauczania do potrzeb rynku pracy.</p> <p>Aktualizacja treści programowych do technologii stosowanych w zawodzie.</p> <p>Zgodność programu z wymaganiami egzaminacyjnymi.</p>	<p>badania ankietowe, rozmowy indywidualne.</p>	<p>rozpoczęciem realizacji programu</p>
Stożek trudności programu z pozycji ucznia	<p>1. Czy program nie jest przeładowany, trudny?</p> <p>2. Czy jego realizacja nie powoduje negatywnych skutków ubocznych?</p>	<p>Program nauczania jest atrakcyjny dla ucznia.</p> <p>Program nauczania rozwija zainteresowania ucznia.</p>	<p>Dyskusja na forum grupy, badania ankietowe, rozmowy indywidualne.</p>	<p>Przed rozpoczęciem realizacji programu</p>
Faza kształtująca				
Przedmiot badania	Pytania kluczowe	Wskaźniki	Zastosowane metody, techniki, narzędzia	Termin badania
Materialoznawstwo odzieżowe	<p>1. Czy uczeń zna czynniki szkodliwe występujące w środowisku pracy?</p> <p>2. Czy uczeń potrafi przeciwdziałać zagrożeniom wynikającym z wykonywanych zadań zawodowych?</p> <p>3. Czy uczeń potrafi rozróżnić wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia i technologii wytwarzania?</p> <p>4. Czy uczeń potrafi opisać właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie wykonanych badań organoleptycznych?</p> <p>5. Czy uczeń potrafi dobierać sposoby konserwacji wyrobu odzieżowego w zależności od składu surowcowego?</p> <p>6. Czy uczeń zna zasady normalizacji?</p> <p>7. Czy uczeń nabył kompetencje personalno</p>	<p>Uczeń:</p> <p>1. wymienia czynniki szkodliwe występujące w środowisku pracy działające na organizm człowieka,</p> <p>2. rozróżnia sposoby przeciwdziałania czynnikom szkodliwym,</p> <p>3. określa sposoby przeciwdziałania zagrożeniom,</p> <p>4. rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia (bielizniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe, bielizna pościelowa, stołowa, niemowlęca</p>	<p>Ustne sprawdziany poziomu wiedzy i umiejętności, pisemne sprawdziany i testy osiągnięć szkolnych, ukierunkowana obserwacja pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń;</p> <p>wskazane jest, aby uczniowie dokonywali także samooceny własnej pracy i kolegów z zespołu wg zaproponowanych przez nauczyciela arkuszy samooceny i oceny oraz</p>	<p>W trakcie realizacji programu</p>

	społeczne?	<p>itp.) oraz technologii wytwarzania,</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania (wroby odzieżowe z materiałów powlekanych, dzianin elastycznych), 6. określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych, 7. wykonuje badania organoleptyczne surowców, 8. wykonuje badania organoleptyczne wyrobów włókienniczych, 9. określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych, 10. wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych, 11. stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych, 12. rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych, 13. rozpoznaje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego, 14. dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego, 15. dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia, 16. wymienia cele normalizacji krajowej, 17. wyjaśnia czym jest norma, 18. wymienia cechy normy, 19. rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej, 	sprawdzianów postępów.	
--	------------	---	------------------------	--

		<p>20. podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne,</p> <p>21. wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenić skutki jej wprowadzenia,</p> <p>22. przewiduje skutki podejmowanych działań,</p> <p>23. aktualizuje wiedzę i doskonali umiejętności zawodowe,</p> <p>24. wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego,</p> <p>25. wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych , osobistych i społecznych.</p>		
Podstawy projektowania i konstrukcji	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czy uczeń potrafi rozróżnić materiały odzieżowe? 2. Czy uczeń zna właściwości materiałów odzieżowych? 3. Czy uczeń potrafi dobrać dodatki krawieckie do wyrobów odzieżowych? 4. Czy uczeń potrafi zaprojektować zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych? 5. Czy uczeń zna zasady wykonywania pomiarów krawieckich? 6. Czy uczeń potrafi odczytać rysunki żurnalowe i modelowe? 7. Czy uczeń potrafi zastosować zasady rysunku żurnalowego i modelowego podczas wykonywania projektów wyrobów odzieżowych? 8. Czy uczeń potrafi obliczyć wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu? 9. Czy uczeń potrafi wykonać siatki konstrukcyjne podstawowych wyrobów odzieżowych? 10. Czy uczeń potrafi wykonać formę wyrobu odzieżowego? 11. Czy uczeń potrafi wykonać szablon wyrobu odzieżowego? 	<p>Uczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. rozróżnia materiały odzieżowe (wzmacniające, usztywniające, wypełniające, termoizolacyjne, podszewkowe itp.), 2. rozróżnia materiały odzieżowe na podstawie opisu, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej, 3. określa właściwości materiałów odzieżowych ze względu na ich przeznaczenie na podstawie opisu, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej (tkanina sukienkowa, płaszczowa, podszewka), 4. dobiera dodatki krawieckie ze względu na przeznaczenie na podstawie opisu, rysunków i oznaczeń zawartych w normach i dokumentacji technologicznej (nici, guziki itp.), 5. stosuje zasady doboru materiałów i dodatków krawieckich z uwzględnieniem ich właściwości 	<p>Ustne sprawdziany poziomu wiedzy i umiejętności, pisemne sprawdziany i testy osiągnięć szkolnych, ukierunkowana obserwacja pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń; wskazane jest, aby uczniowie dokonywali także samooceny własnej pracy i kolegów z zespołu wg zaproponowanych przez nauczyciela arkuszy samooceny i oceny oraz sprawdzianów postępów.</p>	<p>W trakcie realizacji programu</p>

	<p>12. Czy uczeń potrafi dobierać układy szablonów do wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału i liczby wyrobów?</p> <p>13. Czy uczeń potrafi przygotować układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych?</p> <p>14. Czy uczeń potrafi zastosować programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów?</p> <p>15. Czy uczeń zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy?</p> <p>16. Czy uczeń nabył kompetencje personalno społeczne?</p>	<p>użytkowych,</p> <p>6. wykonuje nowatorskie metody zdobienia elementów wyrobów odzieżowych,</p> <p>7. wyjaśnia znaczenie kolorów w odzieży,</p> <p>8. rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne,</p> <p>9. klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu jasności i temperatury (ciepłe i zimne),</p> <p>10. dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych,</p> <p>11. rozpoznaje barwy złamane i zgaszone,</p> <p>12. rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne,</p> <p>13. proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych,</p> <p>14. stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych,</p> <p>15. rozróżnia pomiary krawieckie w zależności od rodzaju wyrobów odzieżowych,</p> <p>16. rozpoznaje znaki i symbole krawieckie,</p> <p>17. zapisuje pomiary krawieckie z zastosowaniem symboli,</p> <p>18. rozróżnia typy figur ludzkich,</p> <p>19. dobiera materiały odzieżowe do wyrobów na podstawie projektów wyrobów odzieżowych,</p> <p>20. dobiera dodatki krawieckie na podstawie projektów wyrobów odzieżowych,</p> <p>21. dobiera fason i rodzaj tkaniny w zależności od typu figury,</p> <p>22. rozpoznaje rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych,</p> <p>23. odczytuje rysunki żurnalowe</p>		
--	---	--	--	--

		<p>(fałdę, marszczenie, długość wyrobu itp.),</p> <p>24. odczytuje rysunki modelowe (cięcia technologiczne, miejsce stębnowania, wykończenie zapięcia itp.),</p> <p>25. stosuje zasady podczas wykonywania rysunku żurnalowego i modelowego na podstawie opisu modelu,</p> <p>26. rozróżnia typy figur ludzkich,</p> <p>27. dobiera materiały odzieżowe i dodatki krawieckie do projektów wyrobów odzieżowych,</p> <p>28. dobiera fason i rodzaj tkaniny do typu figury,</p> <p>29. stosuje symbolikę podstawowych pomiarów ciała ludzkiego,</p> <p>30. posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych,</p> <p>31. oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego w zależności od rodzaju wyrobu,</p> <p>32. oblicza wielkość odcinków konstrukcyjnych i dodatku konstrukcyjnego na figury z wadami postawy,</p> <p>33. wykonuje siatkę konstrukcyjną wyrobów odzieżowych (spódnica, spodnie, bluzka, suknia itp.),</p> <p>34. wskazuje sposób modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego,</p> <p>35. wykonuje modelowanie wtórne i przestrzenne formy wyrobów odzieżowych,</p> <p>36. wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy,</p>		
--	--	---	--	--

		<p>37. wskazuje sposoby modelowania form wyrobu odzieżowego na podstawie rysunku żurnalowego lub modelowego,</p> <p>38. wykonuje modelowanie wtórne lub przestrzenne spódnicy rozkloszowanej, poszerzonej i z fałdami, zakietu, rękawów krótkich i długich, kołnierzy, spodni dżinsowych i sukni typu „princeska”, kimono i reglan,</p> <p>39. wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy: bluzki z cięciem pionowym lub poziomym, spódnicy rozkloszowanej i spodni typu „dżins”,</p> <p>40. wskazuje różnicę pomiędzy formą a szablonem odzieżowym,</p> <p>41. wykonuje formę wyrobu odzieżowego,</p> <p>42. wykonuje szablon wyrobu odzieżowego,</p> <p>43. opisuje szablony wyrobów odzieżowych,</p> <p>44. rozpoznaje symbole stosowane w rysunku technicznym odzieżowym,</p> <p>45. stosuje zasady wykonania rysunku technicznego wyrobów odzieżowych,</p> <p>46. odczytuje informacje z rysunków instruktażowych wykonania węzłów technologicznych wyrobu,</p> <p>47. rozróżnia rodzaje układów szablónów,</p> <p>48. dobiera układy szablónów do wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału i liczby wyrobów,</p> <p>49. przygotowuje układy szablónów do rozkroju wyrobów</p>		
--	--	--	--	--

		<p>odzieżowych,</p> <p>50. stosuje programy komputerowe do sporządzania rysunków technicznych wyrobów,</p> <p>51. wymienia przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,</p> <p>52. rozróżnia zagrożenia dla środowiska,</p> <p>53. określa działania zapobiegające wyrządzeniu szkód w środowisku,</p> <p>54. określa warunki organizacji pracy zapewniające wymagany poziom ochrony zdrowia i życia przed zagrożeniami występującymi w środowisku pracy,</p> <p>55. rozróżnia środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania,</p> <p>56. posługuje się terminologią dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,</p> <p>57. przestrzega zasad kultury i etyki,</p> <p>58. respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy,</p> <p>59. przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe,</p> <p>60. rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych,</p> <p>61. rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaną pracą,</p> <p>62. wybiera techniki radzenia sobie</p>		
--	--	---	--	--

		ze stresem odpowiednio do sytuacji, 63. opisuje sytuacje wywołujące stres.		
Techniki wytwarzania odzieży	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czy uczeń potrafi rozróżnić maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego? 2. Czy uczeń potrafi rozróżnić ściegi ręczne i maszynowe? 3. Czy uczeń potrafi wskazać sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych? 4. Czy uczeń potrafi odczytać rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego? 5. Czy uczeń potrafi obliczyć zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich do wykonania wyrobów odzieżowych? 6. Czy uczeń potrafi określić zapotrzebowanie na dodatki krawieckie i zdobnicze? 7. Czy uczeń potrafi obliczyć zapotrzebowanie na materiały odzieżowe? 8. Czy uczeń zna sposoby rozkroju materiałów odzieżowych? 9. Czy uczeń potrafi wymienić urządzenia, narzędzia i przyrządy stosowane do rozkroju materiałów odzieżowych? 10. Czy uczeń potrafi rozróżnić metody wykańczania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych? 11. Czy uczeń potrafi scharakteryzować procesy obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych? 12. Czy uczeń zna zasady kontroli jakości wyrobów odzieżowych? 13. Czy uczeń potrafi rozróżnić rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania? 14. Czy uczeń potrafi ocenić jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych? 	<p>Uczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego, 2. wskazuje urządzenia przygotowawcze, 3. wskazuje maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w krojowni, 4. wskazuje maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w szwalni, 5. rozróżnia maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w procesie obróbki parowo-ciepłej, 6. rozpoznaje mechanizmy w maszynach szwalniczych, 7. rozróżnia oprzyrządowanie maszyn szwalniczych, 8. rozróżnia ściegi ręczne i maszynowe, 9. wskazuje sposoby łączenia elementów wyrobów odzieżowych, 10. odczytuje rysunek żurnalowy, 11. odczytuje rysunek modelowy, 12. posługuje się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego, 13. odczytuje rysunki instruktażowe węzłów technologicznych 	<p>ustne sprawdziany poziomu wiedzy i umiejętności, pisemne sprawdziany i testy osiągnięć szkolnych, ukierunkowana obserwacja pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń, wskazane jest, aby uczniowie dokonywali także samooceny własnej pracy i kolegów z zespołu wg zaproponowanych przez nauczyciela arkuszy samooceny i oceny oraz sprawdzianów postępów.</p>	<p>W trakcie realizacji programu</p>

		<p>wyrobu odzieżowego,</p> <ol style="list-style-type: none"> 14. rozróżnia typy i metody produkcji, 15. rozróżnia systemy organizacji produkcji na podstawie opisu, charakterystyki i schematów, 16. dobiera ściegi ręczne do określonych operacji technologicznych, 17. dobiera rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych, 18. dobiera szwy maszynowe do określonych operacji technologicznych, 19. rozróżnia metody wykańczania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych, 20. dobiera metody wykańczania wyrobów odzieżowych, 21. dobiera metody uszlachetniania wyrobów odzieżowych, 22. oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich do wykonania wyrobów odzieżowych, 23. określa zapotrzebowanie na dodatki krawieckie i zdobnicze, 24. oblicza zapotrzebowanie na materiały odzieżowe, 25. dobiera sposoby rozkroju materiałów odzieżowych, 26. dobiera urządzenia, narzędzia i przyrządy do rozkroju materiałów odzieżowych, 27. przygotowuje układy szablonów elementów wyrobów odzieżowych na materiale, 28. rozróżnia procesy obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów odzieżowych, 29. dobiera procesy obróbki parowo-ciepłej materiałów i wyrobów 		
--	--	---	--	--

		<p>odzieżowych,</p> <p>30. rozróżnia rodzaje kontroli,</p> <p>31. rozróżnia rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania,</p> <p>32. ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych,</p> <p>33. ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania usług krawieckich.</p>		
Wykonywanie wyrobów odzieżowych	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czy uczeń zna wymagania w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska i ergonomii? 2. Czy uczeń potrafi zastosować środki ochrony indywidualnej przy wykonywaniu zadań zawodowych? 3. Czy uczeń potrafi odczytać rysunki wyrobów stosowanych przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych? 4. Czy uczeń potrafi posługiwać się normami branżowymi? 5. Czy uczeń potrafi obliczyć zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich do wykonania wyrobów odzieżowych? 6. Czy uczeń potrafi dokonać rozkroju materiału? 7. Czy uczeń potrafi łączyć elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych ściągów i szwów? 8. Czy uczeń potrafi dobierać układy szablonów do wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału i liczby wyrobów? 9. Czy uczeń potrafi wykonać modelowanie wtórne i przestrzenne form wyrobów odzieżowych? 10. Czy uczeń potrafi wykonać modelowanie form na figury z wadami postawy? 11. Czy uczeń potrafi dobierać maszyny i urządzenia do wykonywania wyrobów odzieżowych? 	<p>Uczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. wymienia akty normatywne określające wymagania w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska i ergonomii, 2. rozróżnia zagrożenia dla środowiska, 3. określa sposoby zapobiegania wyrządzaniu szkód środowisku, 4. rozróżnia zasady i przepisy dotyczące ergonomii w środowisku pracy, 5. rozróżnia środki gaśnicze ze względu na zakres ich stosowania, 6. rozróżnia sposoby zapobiegania ryzyku zawodowemu, 7. dobiera środki ochrony osobistej do wykonania zadania zawodowego, 8. wskazuje zastosowanie danego środka ochrony indywidualnej pracownika na stanowisku pracy, 9. stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas pracy, 10. odczytuje rysunek żurnalowy, 11. odczytuje rysunek modelowy, 	<p>Sprawdziany poziomu wiedzy i umiejętności, sprawdziany i testy osiągnięć szkolnych, ukierunkowana obserwacja pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń; wskazane jest, aby uczniowie dokonywali także samooceny własnej pracy i kolegów z zespołu wg zaproponowanych przez nauczyciela arkuszy samooceny i oceny oraz sprawdzianów postępów.</p>	<p>W trakcie realizacji programu</p>

	<p>12. Czy uczeń potrafi ustawić parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu?</p> <p>13. Czy uczeń potrafi dobierać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych?</p> <p>14. Czy uczeń potrafi wskazać sposób usunięcia przyczyny nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych?</p> <p>15. Czy uczeń potrafi wykonać czynności związane z obróbką parowo-cieplną wyrobów odzieżowych?</p> <p>16. Czy uczeń potrafi dobierać parametry prasowania w zależności od składu surowcowego i rodzaju wykończenia materiału odzieżowego?</p> <p>17. Czy uczeń potrafi oceniać jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych?</p> <p>18. Czy uczeń potrafi oceniać jakość wykonanych wyrobów odzieżowych?</p> <p>19. Czy uczeń zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy?</p> <p>20. Czy uczeń potrafi udzielić pierwszej pomocy?</p>	<p>12. posługuje się rysunkiem technicznym wyrobu odzieżowego,</p> <p>13. odczytuje rysunki instruktażowe węzłów technologicznych wyrobu odzieżowego,</p> <p>14. rozróżnia typy i metody produkcji,</p> <p>15. rozróżnia systemy organizacji produkcji na podstawie opisu, charakterystyki i schematów,</p> <p>16. wymienia cele normalizacji krajowej,</p> <p>17. podaje definicje i cechy normy,</p> <p>18. rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej,</p> <p>19. korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności,</p> <p>20. oblicza zużycie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich do wykonania wyrobów odzieżowych,</p> <p>21. określa zapotrzebowanie na dodatki krawieckie i zdobnicze,</p> <p>22. oblicza zapotrzebowanie na materiały odzieżowe,</p> <p>23. dokonuje rozkroju materiałów odzieżowych,</p> <p>24. dobiera rodzaje ściegów maszynowych do określonych operacji technologicznych,</p> <p>25. dobiera szwy maszynowe do określonych operacji technologicznych,</p> <p>26. łączy elementy wyrobów odzieżowych z zastosowaniem określonych ściegów i szwów,</p> <p>27. łączy elementy wyrobu na podstawie rysunków instruktażowych,</p> <p>28. dobiera układy szablonów do</p>		
--	---	--	--	--

		<p>wyrobów odzieżowych w zależności od rodzaju materiału i liczby wyrobów,</p> <ol style="list-style-type: none"> 29. przygotowuje układy szablonów do rozkroju wyrobów odzieżowych, 30. wykonuje modelowanie wtórne i przestrzenne form wyrobów odzieżowych, 31. wykonuje modelowanie form na figury z wadami postawy, 32. sortuje odpady powstałe podczas rozkroju materiału w zależności od wielkości wypadu, składu surowcowego itp., 33. dobiera maszyny i urządzenia do wykonywania wyrobów odzieżowych, 34. ustawia parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu, 35. dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych, 36. rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, 37. wskazuje sposób usunięcia przyczyny nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych, 38. posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, 39. wykonuje czynności związane z parowo-cieplną obróbką wyrobów odzieżowych, 40. dobiera parametry w procesie klejenia elementów wyrobu odzieżowego, 		
--	--	---	--	--

		<p>41. dobiera parametry prasowania w zależności od składu surowcowego i rodzaju wykończenia materiału odzieżowego,</p> <p>42. rozróżnia rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania,</p> <p>43. ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych,</p> <p>44. ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania usług krawieckich,</p> <p>45. stosuje kontrolę międzyoperacyjną w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych,</p> <p>46. ocenia jakość wykonanych usług krawieckich,</p> <p>47. ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych.</p> <p>48. opisuje bezpieczne i higieniczne warunki pracy na stanowisku pracy,</p> <p>49. identyfikuje znaki informacyjne dotyczące ochrony przeciwpożarowej,</p> <p>50. wskazuje zastosowanie gaśnic na podstawie znormalizowanych oznaczeń literowych,</p> <p>51. opisuje zasady zachowania podczas wykonywania zadań zawodowych z użyciem urządzeń podłączonych do sieci elektrycznej,</p> <p>52. opisuje zasady ochrony przeciwpożarowej,</p> <p>53. wyjaśnia zasady prowadzenia gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz w zakresie ochrony powietrza,</p> <p>54. wyjaśnia zasady recyklingu</p>		
--	--	---	--	--

		<p>zużytych materiałów pomocniczych,</p> <p>55. opisuje podstawowe symptomy wskazujące na stany nagłego zagrożenia życia,</p> <p>56. zabezpiecza siebie, poszkodowanego i miejsce wypadku,</p> <p>57. układa poszkodowanego w pozycji bezpiecznej,</p> <p>58. powiadamia odpowiednie służby,</p> <p>59. ocenia sytuację poszkodowanego na podstawie analizy objawów obserwowanych u poszkodowanego,</p> <p>60. prezentuje sposób udzielania pierwszej pomocy w przypadku krwotoku, oparzenia, złamania, omdlenia, zawału i udaru,</p> <p>61. wykonuje resuscytację krążeniowo oddechową na fantomie zgodnie z wytycznymi Polskiej Rady Resuscytacji i Europejskiej Rady Resuscytacji.</p>		
Usługi krawieckie	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czy uczeń zna instytucje oraz służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska? 2. Czy uczeń potrafi zastosować przepisy bhp i ppoż. na stanowisku pracy? 3. Czy uczeń potrafi wykonać pomiary krawieckie? 4. Czy uczeń potrafi rozpoznać uszkodzenia wyrobów odzieżowych? 5. Czy uczeń potrafi dobierać sposób usunięcia uszkodzenia wyrobów odzieżowych? 6. Czy uczeń potrafi określać rodzaj i zakres prac związanych z naprawą lub przeróbką wyrobów odzieżowych? 7. Czy uczeń potrafi obliczać koszty wykonania przeróbek lub napraw wyrobów? 	<p>Uczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. wymienia instytucje i służby zajmujące się ochroną pracy, ochroną przeciwpożarową i ochroną środowiska w Polsce, 2. rozróżnia instytucje oraz służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska, 3. opisuje procedury zachowania się świadka wypadku przy pracy, 4. określa warunki, w których należy udzielić pierwszej pomocy w wypadkach, 5. omawia procedury postępowania powypadkowego, 	<p>Sprawdziany poziomu wiedzy i umiejętności, sprawdziany i testy osiągnięć szkolnych, ukierunkowana obserwacja pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń; wskazane jest, aby uczniowie dokonywali także samooceny własnej pracy i kolegów z zespołu wg zaproponowanych przez nauczyciela arkuszy samooceny i oceny oraz sprawdzianów postępów.</p>	<p>W trakcie realizacji programu</p>

	<p>8. Czy uczeń potrafi oceniać jakość materiałów przeznaczonych do wykonania usług krawieckich?</p> <p>9. Czy uczeń potrafi oceniać jakość wykonanych usług krawieckich?</p> <p>10. Czy uczeń nabył kompetencje personalno społeczne?</p>	<p>6. dobiera przyrządy, urządzenia, maszyny i elementy wyposażenia stanowiska pracy zgodnie z zasadami ergonomii,</p> <p>7. stosuje przepisy bhp i ppoż. na stanowisku pracy,</p> <p>8. stosuje znaki i symbole podczas wykonania pomiarów krawieckich,</p> <p>9. posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich,</p> <p>10. posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych,</p> <p>11. wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych,</p> <p>12. wykonuje pomiary krawieckie dla figur nietypowych,</p> <p>13. stosuje symbolikę podstawowych pomiarów ciała ludzkiego,</p> <p>14. posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych,</p> <p>15. rozpoznaje uszkodzenia wyrobów odzieżowych,</p> <p>16. dobiera sposób usunięcia uszkodzenia wyrobów odzieżowych,</p> <p>17. określa rodzaj i zakres prac związanych z naprawą lub przeróbką wyrobów odzieżowych,</p> <p>18. oblicza koszty wykonania przeróbek lub napraw wyrobów,</p> <p>19. określa rodzaj i zakres prac związanych z wykonaniem odzieży miarowej,</p> <p>20. oblicza koszty wykonania miarowych wyrobów odzieżowych,</p> <p>21. rozróżnia rodzaje kontroli,</p>		
--	--	--	--	--

		<ul style="list-style-type: none"> 22. rozróżnia rodzaje błędów w zależności od przyczyny powstania, 23. ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania wyrobów odzieżowych, 24. ocenia jakość materiałów przeznaczonych do wykonania usług krawieckich, 25. stosuje kontrolę międzyoperacyjną w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych, 26. ocenia jakość wykonanych usług krawieckich, 27. ocenia jakość wykonanych wyrobów odzieżowych, 28. pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za realizowane zadanie, 29. omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy, 30. określa czas realizacji zadań, 31. realizuje działania w wyznaczonym czasie, 32. dokonuje modyfikacji zaplanowanych działań, 33. wyjaśnia pojęcia komunikacji interpersonalnej, 34. identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne, 35. stosuje aktywne metody słuchania, 36. prowadzi dyskusję. 		
Faza podsumowująca				
Przedmiot badania	Pytania kluczowe	Wskaźniki	Zastosowane metody, techniki narzędzia	Termin badania

Ewaluacja pracy nauczycieli	<ol style="list-style-type: none"> 1. W jaki sposób nauczyciele dokonują oceny własnej pracy? 2. Czy nauczyciele współpracują ze sobą w procesie ewaluacji programu? 3. Czy nauczyciele aktualizują swoją wiedzę merytoryczną i pedagogiczną? 	<p>Nauczyciele dokonują oceny realizacji programu po zajęciach dydaktycznych.</p> <p>Nauczyciele współpracują ze sobą w procesie ewaluacji programu.</p> <p>Nauczyciele uczestniczą w kursach i studiach podyplomowych.</p>	Badania ankietowe, wywiady.	Po zakończeniu realizacji programu
Wyniki egzaminów zawodowych w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie	<ol style="list-style-type: none"> 4. Ilu uczniów zapisano w pierwszej klasie? 5. Ilu uczniów przystąpiło do egzaminów zawodowych w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie? 6. Ilu uczniów uzyskało minimalną liczbę punktów z egzaminu zawodowego? 7. Ilu uczniów potwierdziło kwalifikację potrzebną do uzyskania dyplomu? 	100% uczniów przystępujących do egzaminu zawodowego uzyskało certyfikat kwalifikacji / dyplom zawodowy.	Wyniki egzaminów zawodowych.	Po zakończeniu realizacji programu
Współpraca szkoły z pracodawcami	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ilu pracodawców uczestniczy w zakresie realizacji zajęć praktycznych? 2. Ile wycieczek dydaktycznych do zakładów pracy jest organizowanych w cyklu kształcenia? 3. Ile jest staży organizowanych u pracodawców? 4. Z iloma pracodawcami szkoła współpracuje w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli? 5. Ilu pracodawców uczestniczy w doposażeniu szkoły w środki dydaktyczne? 6. Ilu uczniów po uzyskaniu kwalifikacji zawodowych pracuje w branży? 7. Czy pracodawcy uczestniczą w działaniach promocyjnych szkoły? 	<p>Szkoła współpracuje z pracodawcami.</p> <p>Odbywają się wycieczki dydaktyczne w każdej klasie.</p> <p>Odbywają się staże wakacyjne u pracodawców.</p> <p>50% absolwentów pracuje w branży.</p> <p>Pracodawcy uczestniczą w działaniach promocyjnych szkoły.</p>	Ankieta ewaluacyjna, dokumentacja szkolna, wywiad branżowy.	Po zakończeniu realizacji programu

V. ZALECANA LITERATURA DO ZAWODU

Proponowane podręczniki:

1. Białczak B., *Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym*, WSiP, Warszawa 1999.
2. Buksiński T., Szpecht A., *Rysunek techniczny*, WSiP, Warszawa 1997.
3. Czyżewski H., *Krawiectwo*, WSiP, Warszawa 1996.
4. Czurkowa M.H., Ulawska-Bryszewska J., *Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych*, WSiP, Warszawa 1996.
5. Działara H., *Dziwiarstwo maszynowo-ręczne. Technologia dla ZSZ*, WSiP, Warszawa 1989.
6. Kazik R., Krawczyk J., *Technologia odzieży*, WSiP, Warszawa 1998.
7. *Krawiectwo technologia. Podręcznik dla zasadniczych szkół odzieżowych*, praca zbiorowa, WSiP, Warszawa 2011.
8. Krysińska S., *Życie i konserwacja odzieży*, WSiP, Warszawa 1995.
9. Mac S., Leowski J., *Bezpieczeństwo i Higiena Pracy*, WSiP, Warszawa 1996.
10. Persz T., *Materialoznawstwo dla zasadniczych szkół skórzaných*, WSiP, Warszawa 1997.
11. Samek P.(tłum.), *Krawiectwo. Materialoznawstwo*, wyd. I, WSiP, Warszawa 1999.
12. Turek K., *Pracownia materialoznawstwa odzieżowego*, WSiP, Warszawa 1995.

Literatura:

1. *Bezpieczeństwo pracy i ergonomia*, CIOP, Warszawa 1997.
2. Bily-Czopowa M., Mierowska K., *Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej lekkiej*, WSiP, Warszawa 1990.
3. Bily-Czopowa M., Mierowska K., *Krój i modelowanie odzieży lekkiej. Krawiectwo miarowo-usługowe*, WSiP, Warszawa 1995.
4. Borowska E., *Historia ubioru. Album dla kolekcjonerów*, KAW, Warszawa 1983.
5. Czapnik E., *Zestaw ćwiczeń z zakresu komputerowego wspomagania projektowania*,
6. Cyrankiewicz H., *Konstrukcja i modelowanie odzieży dziecięcej*, WSiP, Warszawa 1999.
7. Czyżewski H., Stasiak E., Zieliński J., *Technologia odzieży*, WNT, Warszawa 1979.
8. Daszyńska M., *Techniki graficzne, powlekanie, odbijanie. Techniki plastyczne*, WSiP, Warszawa 1992.
9. Falkowska-Rękawek E., *Podstawy projektowania odzieży*, WSiP, Warszawa 2000.
10. Hoffman H., Łukaszewski B., Olszewski A., *Podstawy kompozycji plastycznej – wybrane zagadnienia. Skrypt*, Politechnika Radomska, Radom 1998.

11. Lewandowska-Stark E., *Modelowanie form odzieży damskiej*, Stowarzyszenie Oświatowców Polskich, Toruń 1998.
12. Lewandowska-Stark E., Lipke-Skrawek Z.: *Techniki szycia odzieży*, SOP, Toruń 1995.
13. Lewandowska-Stark E., *Modelowanie form odzieży na dolną część ciała. Zeszyt ćwiczeń*, SOP, Toruń 1993.
14. Lewandowska-Stark E., *Modelowanie form odzieży na górną część ciała. Zeszyt ćwiczeń*, SOP, Toruń 1994.
15. Lehnert G., *Historia mody XX wieku*, Könemann, Germany 2001.
16. Lechevalier C., *Dobrze ubrany mężczyzna*, Wiedza i Życie, Warszawa 2004.
17. Parafianowicz Z., *Słownik odzieżowy*, WSiP, Warszawa 1995.
18. Piskorska M., *Konstrukcja i modelowanie form bielizny*, WSiP, Warszawa 1995.
19. Smith R., *Tajemnice warsztatu artysty*, MUZA S.A., Warszawa 1994.
20. Spillane M., *Zaprezentuj siebie. Poradnik dla nowoczesnego mężczyzny*, Muza SA, Warszawa 2003.
21. Turbasa J., *ABC męskiej elegancji*, Wydawnictwo AA s.c., Kraków 2001.
22. Tymolewska B., *Maszynoznawstwo odzieżowe*, Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998.
23. Tymolewska B., *Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń*, SOP, Toruń 1996.
24. Woźniczka B., *Technologia wytwarzania odzieży. Zeszyt ćwiczeń*, SOP, Toruń 1998.

Czasopisma branżowe:

1. „Odzież” – miesięcznik, wyd. NOT,
2. „Przemysł Mody”,
3. „Spektrum” – Wydawnictwo Elamed,
4. „Burda”
5. „Nowoczesne Krawiectwo” – magazyn.